

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra hudební výchovy

Diplomová práce

**Současní čeští metaloví bubeníci se
zaměřením na osobnost
Miloše Meiera**

Bc. Aneta Králová

Vedoucí práce: Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

České Budějovice 2019

Prohlášení

"Prohlašuji, že jsem svou diplomovou práci vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam i o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů."

V Českých Budějovicích dne 2. 1. 2020

.....

Bc. Aneta Králová

Poděkování

Chtěla bych poděkovat panu Mgr. Martinu Voříškovi, Ph. D., vedoucímu mé diplomové práce, za jeho cenné připomínky, kvalitní konzultace a rady, jež mi byly nápomocné ke zkompletování celé práce. Dále patří mé poděkování panu Milošovi Meierovi, jenž mi věnoval svůj čas, byl ochotný uskutečnit naše setkání, které probíhalo ve velmi přátelské atmosféře, a vyprávěl mi svůj běh života.

Anotace

Hlavním tématem diplomové práce je osobnost nejvýznamnějšího českého metalového bubeníka, Miloše Meiera. V práci jsou shrnuty Meierovy biografické údaje a především je zaměřena na jeho hudební dráhu a pedagogickou činnost. K hlavním okruhům práce patří jeho působení ve významných rockových a metalových skupinách (Dymytry), zrealizování jeho sólového projektu (Drumming Syndrome), spolupráce s významnými osobnostmi (Michal Pavlíček, Kamil Střihavka, Gus G.), specifika jeho techniky hry na bicí nástroje, účast na největších světových bubenických festivalech a v neposlední řadě i jeho problémy s hraním způsobené zdravotními komplikacemi. V dalších částech textu jsou vymezeny základní rysy hudebního stylu metal, je popsán jeho vznik a vývoj na československé hudební scéně a jsou zde stručně představeni hlavní čeští metaloví bubeníci.

Klíčová slova: životopis, hudba, bicí souprava, bubeník, metalová skupina.

Annotation

The main theme of the thesis is the personality of the most important Czech heavy metal drummer, Miloš Meier. The thesis summarises Meier's biographical data and focuses mainly on his musical career and pedagogical activities. The main topics include his role in important rock and heavy metal groups (Dymytry), realisation of his solo project (Drumming Syndrome), his cooperation with important personalities (Michal Pavlíček, Kamil Střihavka, Gus G.), specifics of his technique on percussion instruments, his participation in the world's largest drumming festivals and, last but not least, problems caused by related health complications. In further parts of the text basic features of the heavy metal music style are outlined along with its emergence and development on the Czechoslovak music scene and the main Czech heavy metal drummers are briefly introduced.

Keywords: biography, music, percussion drum set, drummer, heavy metal group.

Obsah

Úvod.....	7
1 Metal – hudební styl.....	9
1.1 Některé heavymetalové směry.....	11
1.1.1 Power metal.....	11
1.1.2 Speed metal.....	11
1.1.3 Thrash metal.....	11
1.1.4 Black metal.....	12
1.1.5 Metalcore.....	12
1.2 Vznik heavy metalu na domácí scéně.....	12
2 Současní nejznámější čeští metaloví bubeníci.....	14
2.1 Lukáš Doksanský.....	14
2.2 Petr Miler.....	15
2.3 Dalibor Mráz.....	16
2.4 Radim Pařízek.....	17
2.5 Martin Škaroupka.....	18
2.6 Miloš Meier.....	18
3 Miloš Meier.....	20
3.1 Životopis.....	20
3.2 Studium na konzervatoři.....	26
3.2.1 Učitelé.....	27
3.2.2 Školní prostory určené ke cvičení.....	28
3.2.3 Způsoby cvičení.....	29
3.2.4 Zdravotní problémy.....	31
3.2.5 Techniky hraní.....	32
3.2.5.1 Držení paliček.....	32
3.2.6 Hraní s metronomem.....	33
3.3 Bubenický ideál.....	34
3.4 Firemní hráčství.....	35
3.4.1 Meinl.....	36
3.4.2 Balbex.....	36

3.5 Hra na bicí soupravu v současnosti.....	37
3.5.1 Hudební styl.....	37
3.5.2 Hraní ve stylově odlišných kapelách a jejich vnímání.....	37
3.5.3 Systém vymýšlení a učení se nových skladeb.....	39
3.5.4 Kolik hodin denně stráví cvičením dnes.....	40
3.6 Pedagogická činnost.....	41
3.6.1 Soukromá výuka.....	41
3.6.2 Workshopy.....	43
3.7 Působení ve významných hudebních skupinách.....	47
3.7.1 Dymytry.....	48
3.7.2 Spolupráce s Gusem G.....	50
3.7.3 Spolupráce s Michalem Pavlíčkem.....	52
3.8 Účast na významných bubenických festivalech.....	53
3.8.1 La Rioja Drumming Festival ve Španělsku.....	54
3.8.2 Seoul Drum Festival v Jižní Koreji.....	55
3.9 Diskografie.....	56
3.9.1 Dymytry.....	57
3.9.2 Michal Pavlíček.....	58
3.9.3 Kamil Střihavka.....	59
3.9.4 Drumming Syndrome.....	59
3.9.5 Další skupiny a sóloví interpreti.....	59
Závěr.....	62
Zdroje.....	64

ÚVOD

Hlavní náplní mé diplomové práce je osobnost významného českého bubeníka Miloše Meiera, jenž se převážně zaměřuje na metalovou hudbu, ale dokáže zahrát i další hudební styly na profesionální úrovni. K předmětu zpracování si vybírám a vyzdvihuji právě jeho, protože ve svých pouhých třiatřiceti letech dosáhl světových úspěchů týkajících se hudebního oboru bicí nástroje. Podrobně zpracovávám Meierovy životopisné informace a významné události z hudební scény. Snažím se o zmapování a přiblížení jeho celoživotního každodenního rutinního programu cvičení na bicí soupravu, díky němuž se vyrovnal jako jeden z mála českých mladých bubeníků těm nejvýznamnějším světovým profesionálním hráčům na bicí soupravu. Proto je uznáván jak na domácí scéně, tak i ve světě, a to hlavně za svou jedinečnou hru na bicí soupravu, jež obsahuje prvotřídní techniku, ohromné nasazení, invenci a patřičný feeling. Díky výše zmíněnému a protože se také věnuji bicím nástrojům, jednoznačně si vybírám osobnost Miloše Meiera, jež je mým vzorem a o kterém dosud nebyla sepsána žádná rozsáhlejší biografie vyjma kratších časopiseckých či internetových článků.

V první kapitole se zaměřím na vznik hudebního stylu metal, kdy, kde a z jakého hudebního stylu se zrodil, vymežím jeho základní rysy a dále stručně analyzuji metalovou hudbu vznikající na české hudební scéně od 60. až do 90. let. Druhou kapitolou navážu stručným představením hlavních českých metalových bubeníků majících pro vznik české metalové hudby specifický význam. V dalších kapitolách se budu soustředit pouze na osobnost Miloše Meiera.

Mým cílem je detailně zpracovat biografické údaje Miloše Meiera, a to popsat období jeho studia na konzervatoři v Praze, uvést techniku hry, způsoby cvičení a také se zmínit o zdravotních problémech, se kterými se potýkal více než rok. Dále představím bubeníky, kteří se stali vzory pro Miloše Meiera a on se jimi inspiroval. Snažím se zjistit, co musel udělat pro to, aby se stal firemním hráčem. Chtěla bych vysvětlit systém vymýšlení a učení se nových skladeb, budu se snažit přiblížit vnímání hry na bicí soupravu dnes oproti začátkům. Rozeberu problematiku hudebních seminářů a soukromého vyučování. Podrobně bych se chtěla věnovat spolupráci s významnými osobnostmi a působení v hudebních skupinách. V posledních kapitolách budu popisovat jeho největší bubenické úspěchy, jimiž jsou účasti na nejprestižnějších světových bubenických

festivalech, které nepochybně přispívají ke světovému proslavení a k zařazení mezi světové bubeníky, a veškerou diskografií.

Celou práci budu sepisovat na základě několika zdrojů. Hlavními zdroji, ze kterých čerpám nepřístupné informace o bubeníkovi, mi budou mnou pořízené dva zvukové záznamy našich soukromých rozhovorů, které vznikly po dvou osobních setkáních. Dále budu čerpat z časopisů a z knižních zdrojů, kterých není na toto téma bohužel mnoho. V neposlední řadě budu používat také internetové zdroje.

1 METAL – HUDEBNÍ STYL

Koncept heavy metalu můžeme chápat v užším a širším slova smyslu. V užším významu chápeme tradiční heavy metal, jenž se od hard rocku liší odstraněním bluesového vlivu, v širším slova smyslu představuje heavy metal (zkráceně lze používat jen metal) celý hudební žánr, včetně všech jeho odnoží.

První výskyt heavy metalu nacházíme ve Velké Británii a ve Spojených státech v 60. a 70. letech. Zrodil se z hardrockových skupin (Led Zeppelin, Black Sabbath, Uriah Heep apod.), které kombinují bluesové a rockové prvky. V počátcích se s hard rockem téměř slučuje či částečně překrývá, ale průběžným vývojem dominuje více svou útočností a hrubostí. Prostřednictvím této agresivity v hudbě získal označení od poloviny 70. let heavy metal, jenž je spojován s kapelami či zpěváky jako je např. Ozzy Osborne, AC/DC, Iron Maiden, Judas Priest, Metallica. V 90. letech patří mezi nejrozšířenější typy rockové hudby.¹

Charakteristické rysy metalu jsou: zkreslené, elektricky zesílené, až velmi hlasité zvuky kytar a jejich krátké motivy, označované jako riffy. Dále jsou zde typické úderné bicí v pevném čtyřdobém metru a kovově znějící basová kytara. Ze všech stylů populární hudby je metal svým zvukem nejextrémnější.²

V průběhu vývoje heavy metalu se stále diferencoval na různé podžánry a dnes již zahrnuje několik dalších metalových podžánrů (např. power, black, death, thrash, doom a gothic, melodic).³

Z hlediska nástrojového zastoupení mají převahu kytary. V metalové skupině můžeme slyšet hrát dva nebo i více kytaristů. Kytaristé si dělí úlohu sólové a doprovodné kytary. Hutný zvuk elektrických kytar s možností nastavitelné hlasitosti je zesílen a uměle zkreslen pomocí zvukové techniky. V heavy metalu nechybí virtuózní kytarová sóla a riffy. Pojem riff znamená opakující se krátkou melodii, motiv či jednu frázi. Dalším strunným nástrojem je basová kytara, která se svou basovou linkou odlišuje od sólové či doprovodné

---

1 WICKE, Peter. Rockmusik. In: MGG, Sachteil 8, sl. 350-370 (o Heavy Metalu sl. 360), Kassel, 1998 Bärenreiter-Verlag. ISBN 3-7617-1109-8.

2 WALSER, Robert. Heavy metal. In: Grove Music Online [online]. 2001 [cit. 10. 11. 2019]. Dostupné z: <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-0000049140?rskey=u9hizV&result=1>.

3 WICKE, Peter. Rockmusik. In: MGG, Sachteil 8, sl. 350-370 (o Heavy Metalu sl. 360), Kassel, 1998 Bärenreiter-Verlag. ISBN 3-7617-1109-8.

kytary, ale zároveň je důležitým prvkem jejich souhra. Její hlavní funkcí je zmohutnění a doplnění zvuku kytar. Technicky zdatnější hráči používají i pěti či šestistrunnou basovou kytaru, která má rozšířený tónový rozsah.

Bicí nástroje jsou v metalové hudbě nepostradatelnou složkou. Bubeníci hrají hlasitě, razantně, silově a měli by ovládat i precizně techniku. Metalové skladby mohou být poměrně složité, hlavně z hlediska svého rychlého tempa. U metalových hráčů můžeme často vidět v bicí soupravě více bubnů a činelů než u rockových či jazzových instrumentalistů. V metalové hudbě často najdeme buď dva velké basové bubny, anebo dvojitý pedál.

Vokalista je dalším důležitým členem metalové skupiny. V písních se často vyskytuje cíleně vytvořené napětí mezi melodickou linkou zpěváka, jež má výraznou barvu hlasu, a mezi melodií dominantní sólové kytary, které vede k přátelské rivalitě mezi nimi. V metalové hudbě by měla být hlasitost zpěvákovy hlasu na stejné úrovni jako je síla zvuku všech nástrojů znějících dohromady, což znamená, že by se neměl dostat svou hlasitostí vokálu do popředí. Zpěvák se snaží o svůj autentický projev, tudíž dává najevo i své city a snaží se upřednostňovat barvu tónu před samotným obsahem textu. Často však kvůli tomu metalová tvorba sklouzává do stereotypu až do klišé. V metalové hudbě zpěváci uplatňují široké škály zpěvu. Najdeme řadu zpěváků, kteří ovládají operní techniku a využívají ji v metalové hudbě. Nespočet metalových vokalistů využívá chraplavý, vřískavý či bručivý hlas.⁴

---

4 WIKIPEDIE. Otevřená encyklopedie. Heavy metal [online]. 2018 [cit. 10. 11. 2019]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Heavy_metal.

1.1 Některé heavymetalové směry

1.1.1 Power metal

Power metal vychází z heavy metalu. Svižné tempo a výrazné melodie jsou pro něj charakteristické. V power metalu slycháme vyjma bicích a kytar také klávesy, které jsou považovány za další důležitý hudební nástroj a využívají se nejen pro vytvoření symfonické atmosféry, doprovodu, ale i pro velmi rychlá melodická sóla. V tomto odnoží heavy metalu zpěváci uplatňují čistý zpěv a nechávají se inspirovat zpěváky např. z Iron Maiden či Judas Priest. Hudební skupina Accept či Exciter jsou představitelé powermetalové hudby.⁵

1.1.2 Speed metal

Speed metal vychází z thrashmetalové hudby. Forma skladeb je téměř totožná jako u tradičního heavy metalu, avšak rytmus a tempo skladeb je mnohem rychlejší. Z tohoto důvodu dostal označení speed (anglicky rychlost) metal.⁶

1.1.3 Thrash metal

Thrash metal je charakteristický agresivnějším zpěvem a zvukem kytar oproti tradičnímu heavy metalu. Jeho velmi rychlé tempo vychází ze speed metalu. Mnoho skupin hrajících thrash metal začínalo jako speedmetalové (např. Metallica, Slayer, Anthrax, Megadeth). Ve skladbách se navíc využívají hardcorové a punkové prvky. Český thrash metal reprezentují skupiny jako jsou např. Debustrol či Kryptor.⁷

---

5 WALSER, Robert. Thrash metal. In: Grove Music Online [online]. 2001 [cit. 10. 12. 2019]. Dostupné z: <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-0000049137>.

6 WALSER, Robert. Thrash metal. In: Grove Music Online [online]. 2001 [cit. 10. 12. 2019]. Dostupné z: <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-0000049137>.

7 WALSER, Robert. Thrash metal. In: Grove Music Online [online]. 2001 [cit. 10. 12. 2019]. Dostupné z: <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-0000049137>.

1.1.4 Black metal

Black metal je považován za jednu z extrémnějších metalových odnoží. Skupiny používají ve svých textech téma satanismu. Metaforické vyjádření vychází hlavně z nenávisti vůči náboženstvím a církvím. Kytaristé používají klasické ladění, ale velmi zkreslený zvuk kytar a chromatické tónové řady. Zpěváci se prostřednictvím svého hlasu snaží navodit děsivou atmosféru používáním různých technik zpěvu jako např. chraplavý hlas, agresivní hrdelní řev či používání velmi hlubokých tónů. Od počátku devadesátých let se v blackmetalové tvorbě objevují i klávesy, které dotvářejí temnou atmosféru. V některých skladbách mohou mít bicí nástroje menší úlohu, neboť mnohdy doprovázejí jen velmi jednoduchými rytmy. Představitelé blackmetalové hudby jsou např. americká Venom, norská Mayhem či anglická skupina Cradle of Filth.⁸

1.1.5 Metalcore

Metalcore je další odnoží heavymetalové hudby (známý také jako hardcore metal), jenž spojuje prvky metalové hudby a hardcore punku. Kapely stojící u zrodu metalcoru jsou např. Nuclear Assault, S. O. D. a Cryptic Slaughter. Hardcore punk, kterým se inspiroval metalcore, vychází z punku, ale oproti němu je rychlejší a agresivnější.⁹

1.2 Vznik heavy metalu na domácí scéně

Vlivem nepříznivé politické situace byl zpomalen vývoj rockové či heavymetalové hudby oproti jiným zahraničním státům až do konce 80. let.

Na počátku 60. let se nespočet českých hudebních skupin (např. Matadors, Rebels, Flamengo, Olympic, Perpetuum mobile), které se skládaly z profesionálních, poloprofesionálních hudebníků či úplných amatérů, přiklánělo k hudebnímu stylu rocku (v tehdejší Československu byl užíván z opatrnosti termín big beat místo rocku), jehož kořeny sahají do rock'n'rollu, rhythm and blues, country a také byl ovlivněn folkem či jazzem.

---

8 CHRISTE, Ian. Ďáblův hlas - heavy metal: kompletní historie pro znalce. Str. 296. Praha, 2005. ISBN 80-7341-477-5.

9 CHRISTE, Ian. Ďáblův hlas - heavy metal: kompletní historie pro znalce. Str. 192. Praha, 2005. ISBN 80-7341-477-5.

Hard rock se rozvíjí v 70. letech, a to i v období normalizace. Vzhledem k politické situaci to začínající rockoví hudebníci nemají jednoduché. Objevují se rockové hudební skupiny či interpreti s vlastní tvorbou, které považujeme za předchůdce českého metalu. Např. skupina Citrón, Katapult a Band Jiřího Schelingera. Existovala také hudební seskupení, obvykle tvořena hudebními amatéry, hrající písně pouze zahraničních interpretů.

80. léta přinášejí další rozvoj heavy metalu a vznik skupiny Törr, jež se inspirovala hardrockovými seskupeními Motörhead, Vitacit, Krokot, ve které působil např. i zpěvák Jakub Smolík, který se později přiklonil k hudebnímu stylu country & western, a více proslulé a dodnes hrající sestavy Arakain. Skupinu Arakain založil kytarista Jiří Urban a během let se zde vystřídalo mnoho vlivných osobností jako např. Lucie Bílá, Aleš Brichta, Petr Kolář či dodnes v Arakainu působící Jan Toužimský.

Koncem 80. let se zde objevuje hudební styl hardcore, který se navzájem ovlivňoval s heavy metalem. Na české hudební scéně nalezneme jeho zrod už ve skupině Radegast, která byla založena roku 1981. Za hranicemi se tomuto stylu říkalo hardcore, ale u nás to v začátcích považovali za velmi zrychlený punk.

Dále se zde objevuje black a thrash metal. Vznikají nové skupiny jako např. Kraken, Kryptor, Root, Krabathor a dodnes hrající Debustrol. Pořádají se nové metalové festivaly (např. Metal Image konající se v Pardubicích).

Po roce 1989 mohou ansámblы veřejně vystupovat, vydávat alba a libovolně se pojmenovávat. Vznikají další nové hudební soubory a již existující skupiny vydávají nová i stará alba, která nesměly dříve oficiálně distribuovat na českém trhu. Zahraniční skupiny začínají koncertovat i u nás. Po celém území vznikají metalové a rockové kluby. Od roku 1991 začíná pravidelně vycházet každý měsíc metalový a rockový časopis Spark, který je nám znám i dnes.¹⁰

---

10 KORÁL, Petr, ŠPULÁK, Jaroslav. Ohlasy písní těžkých: encyklopedie českých a slovenských hard rockových a metalových skupin. Str. 16-60. Praha, 1993. ISBN 80-901558-0-4.

2 SOUČASNÍ NEJZNÁMĚJŠÍ ČEŠTÍ METALOVÍ BUBENÍCI

Dnes můžeme najít řadu technicky dobrých bubeníků, kteří hrají různé podžánry metalu a převážně působí v málo známých či zatím neproslavených metalových hudebních skupinách. Prozatím nedosáhli žádných větších a významných úspěchů týkajících se bubnování, nestali se veřejně známou osobností ve světě, ale proslavili se alespoň v České republice. Proto zde uvádím pár bubeníků, kteří již dosáhli značných úspěchů týkajících se metalové hudby. Např. se stali poměrně známými bubeníky, podíleli se se svými spoluhráči na natočení nových desek, se svou hudební skupinou koncertovali u nás, ale i v zahraničí více než pro tisíc posluchačů, většina z nich vystudovala obor bicí nástroje na konzervatoři a někteří se dokonce věnují pedagogické činnosti či hudebním seminářům. Tito bubeníci hrají přibližně od 80. let 20. století s výjimkou osobnosti Miloše Meiera, jemuž se budu věnovat po zbytek celé práce.

2.1 Lukáš Doksanský

Lukáš „Doksa“ Doksanský je český metalový bubeník narozený 9. srpna 1973 v Praze a od roku 2004 až dodnes působí v české metalové skupině Arakain.

V deseti letech začal chodit do lidové umělecké školy na bicí nástroje k panu učiteli Miroslavu Kymplovi. Ve stejném věku odehrál svůj první koncert s otcovou skupinou Libý Květoň jako náhradník za nemocného bubeníka. Ve čtrnácti letech s tímto seskupením hrál nastálo až do svých sedmnácti let. V patnácti letech nastoupil na státní konzervatoř v Praze. Vyučovalo ho více učitelů (Vladimír Vlasák, Oldřich Šatava, Václav Mazáček, Miloš Veselý).

Od svých sedmnácti let postupně prošel několika českými stylově odlišnými skupinami. Otcovu sestavu vystřídal za hudební soubor Drakar, po roce založil skupinu Bestie, jeden rok koncertoval s metalovým souborem Vitacit a další rok poté opět hrál s jinou skupinou jménem Guns. Nejvíce cvičil v letech 1993-1996, poté co nastoupil do ansámblu King size, a navíc hrál ještě se seskupením jménem Merlin. Dalšími jeho skupinami byly od roku 1996 Zaba, ve které hrál po dobu šesti let, Kashmir 9:41, ve které vydržel devět let, a seskupení Jazz Efterrätt, s nímž hrál do roku 2006. Od roku 2001 začal

hrát i ve skupině Inter a od roku 2004 se stal oficiálním členem metalové skupiny Arakain, se kterou hraje dodnes. V té době se rozhodl ukončit veškerou činnost v ostatních ansámblech.

Od roku 1999 se stal učitelem bicích nástrojů na Konzervatoři Jaroslava Ježka. Nejprve vyučoval jen obligátní bicí nástroje a od roku 2004 začal vyučovat i hlavní obory bicích nástrojů. Další jeho hudební aktivitou bylo vyučování na Rockových kurzech v letech 1997-2002. Tyto týdenní kurzy jsou pořádány dodnes (většinou v období letních prázdnin) a z hlediska vedení mají velmi dobrou pedagogickou úroveň. Hru na hudební nástroj vyučují kvalifikovaní hudebníci s letitou praxí ve svém oboru.

Lukáš Doksanský se stal firemním hráčem značky bicích Tama, blan Aquarian, paliček Balbex, činelů Zildjian a mikrofonů Beyerdynamic.¹¹

2.2 Petr Miler

Petr Miler je český bubeník, který se proslavil především ve thrash-metalové skupině Debustrol. Do skupiny Debustrol přichází roku 1994 a působí zde do roku 1999. Poté odchází do známé metalové skupiny Škwor. V roce 2010 se opět vrací do kapely Debustrol a působí v ní dodnes. Dnes působí také jako firemní hráč značky Mapex. Se skupinou Debustrol natočil alba Vyhlazení a Pád do hrobu mrtvol, ve skupině Škwor natočil bicí nástroje na albu Vyhlášuju Boj.

Skupina Debustrol byla založena roku 1986 v Mladé Boleslavi a patří mezi hlavní průkopníky československého thrash metalu. Od roku 1991 do roku 2016 vydali čtrnáct CD. Muzikanti tvořící skupinu Debustrol jsou Martin „Kolinss“ Kolínský (zpěv, kytara), který hraje na basovou kytaru také ve skupině Harlej, basový kytarista říkající si „Zed“, sólový kytarista Jakub Onslaught Maděryč a Petr Miler.¹²

---

11 DOKSANSKÝ, Lukáš. Biografie. In: doksansky.com [online]. [cit. 16. 3. 2019]. Dostupné z: http://www.doksansky.com/index.php?option=com_content&task=view&id=12&Itemid=27 .

12 DEBUSTROL. Současná sestava. In: debustrol.cz [online]. [cit. 12. 12. 2019]. Dostupné z: <http://cms.debustrol.cz/page-10/>.

2.3 Dalibor Mráz

Dalibor Mráz je dvaceti sedmiletý, z hlediska techniky velmi uznávaný mladý český bubeník. Narodil se v Ostravě. Vystudoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. V roce 2010 se stal firemním hráčem světové značky činelů Ufip a v roce 2012 by firemním hráčem značky Sonor. Na bicí soupravu začal hrát paralelně s klavírem od šesti let. Studoval také v zahraničí u Thomase Langa (rakouský bubeník, skladatel, hudební producent), Benny Greba (německý bubeník) a Stephana Emiga (německý bubeník a perkusista). Mimo to je také soudobým českým skladatelem. Složil hudbu k českému filmu od režiséra Davida Kočára *Ostravak Ostravski*, který měl premiéru v roce 2016. Koncertuje po celém světě a zahrál si s nejuznávanějšími bubeníky na světě (např. Mike Terrana). Mimo komponování a hudební produkce pořádá se známým uznávaným českým bubeníkem Václavem Zimou bubenické workshopy.

V roce 2019 vydal svou novou fusion desku *Level 25*. Album je průnikem mezi vážnou hudbou, jazzem, rockem a řadou dalších stylů a tvoří ji čtrnáct skladeb, které jsou poskládané jako filmový příběh. Album má strukturu novodobého koncertu pro klavír, orchestr a jazzovou skupinu, navíc tvoří příběhovou linii. Na albu se podílelo dvacet výborných muzikantů jako např. Scott Kinsey (klávesista), Federico Malaman (basový kytarista) a Dano Šoltis (bubeník).

Dalibor Mráz je také českým průkopníkem v interaktivní aplikaci pro bubeníky nazývající se *Umění cvičit*. Tento systém by měl hráči optimalizovat cvičení a měl by hráče efektivně rozvíjet. Jde o platformu, která se neustále aktualizuje a nabízí mnohem více než jen materiál ke cvičení. Aplikace je dostupná pro chytré telefony, tablety i počítače. Celý projekt je konzultován se zahraničním týmem hudebních profesionálů.

Zaměřuje se hlavně na sólové hraní tzv. drum circus (bubenický cirkus), jde o spojení dvou a více hudebních stylů (fusion). Dalibor Mráz je schopný zahrát všechny hudební styly na vysoké technické úrovni.¹³

---

13 MRÁZ, Dalibor. Autor. In: dalimraz.com [online]. [cit. 15. 12. 2019]. Dostupné z: <https://dalimraz.com/cs/autor/>.

2.4 Radim Pařízek

Radim Pařízek se narodil 1. listopadu 1953 v Českém Těšíně. Proslavil se jako bubeník a vedoucí české heavy metalové kapely Citron, kterou řídí od roku 1981 až po současnost. Mimo jiné studoval na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně a stal se doktorem přírodních věd. Od roku 1998 začal podnikat v oblasti médií. Vlastní svou rozhlasovou stanici v České republice, která se jmenuje Radio Čas. Také je vlastníkem televizních stanic Relax a Rebel a mimo to provozuje i nahrávací studio.

Známa česká hudební skupina Citron se zpočátku soustředila na hudební styl hard rock a později se přiklonila k heavy metalu. Skupina byla na úplném vrcholu v období 1982-1989. Vydali tři desky, které následně získaly ocenění zlaté desky, prodali více než milion zvukových nosičů a stali se úspěšnými v anketě Zlatý slavík v kategorii československé populární hudby, kde se umístili na druhém místě hned za slovenskou skupinou Elán. V kapele se vystříдалo několik zpěváků a instrumentalistů. Kvůli dlouhodobým sporům v kapele současně odešel v září 2015 zpěvák (František Michalík) s dvěma kytaristy (Jaroslav Bartoň a Jiří Šperl) a baskytaristou (Václav Vlasák). Založili si svou novou hudební skupinu, kterou pojmenovali „provokativním“ názvem Limetal, a přizvali si k sobě bubeníka Lukáše Pavlíka. Radim Pařízek v Citronu stále hraje na bicí soupravu a povolal si k sobě Ladislava Křížka, bývalého zpěváka Citronu z let 1987-1989, a další nové členy, kterými jsou kytaristé Djordje Erič, Pavel Hanus a baskytarista Jiří Rain. Společně vydávají další alba a koncertují po celé republice.¹⁴

---

14 CITRON. Historie. In: citron-group.cz [online]. [cit. 16. 3. 2019]. Dostupné z: <http://www.citron-group.cz/cs/historie.html>.

2.5 Martin Škaroupka

Martin Škaroupka je považován za českého metalového a rockového nejen bubeníka, ale i hráče na klávesové nástroje. Narodil se 20. ledna 1981 v Brně. V šesti letech se začal věnovat zpěvu a hře na klavír a pravidelně docházel do jedné z brněnských lidových škol umění. O něco později začal navštěvovat profesora Vlastimila Cupáka (hráče v Janáčkově opeře v Brně), jenž mu dával soukromé lekce hry na bicí nástroje. Vystudoval Hudební konzervatoř Leoše Janáčka v Brně a jeho hlavním oborem byly bicí nástroje a klavír. Během života vystřídal několik rockových a metalových skupin, koncertoval po celém světě a spolupracoval na více než dvaceti studiových nahrávkách.

V roce 1997 založil doteď hrající metalovou skupinu Inner Fear, ve které je hlavním tvůrcem hudby včetně kláves a veškerých bicích nástrojů, na něž je i hráčem. Rok 2004 přinesl natočení jeho prvního DVD. Tento rok se odstěhoval do Anglie a hrál tam s dalšími metalovými skupinami, jako např. s kapelou Mantas. Od roku 2006 bubnuje s britskou heavy metalovou kapelou Cradle of Filth a od roku 2012 je členem progresivně heavy metalové skupiny s názvem Masterplan. Dále přispěl svou hrou na bicí v nahrávkách kapel Symphony, Kryptor, Sebastien a Titanic.

V současnosti koncertuje s kapelami Cradle of Filth, Inner Fear, Lunatic Gods a Titanic. Navíc si přivydělává i nájemným studiovým a koncertním hráčstvím, občasně vystupuje na bubenických seminářích, na nichž předvádí hudební bicí nástroje od značek Sabian, Pearl, VicFirth a Serial Drummer.¹⁵

2.6 Miloš Meier

Miloš Meier je český současný úspěšný bubeník. Ve své hře na bicí se specializuje hlavně na hudební styl rock a metal, ale velmi dobře ovládá i jiné styly (např. jazz, fusion, funky, pop), které se naučil hrát při studiu na státní konzervatoři v Praze. Prošel řadou známých českých kapel (např. BSP, Noid, Stroy, Eleison), spolupracoval s významnými českými osobnostmi (Michal Pavlíček, Kamil Střihavka, Daniel Landa, Aneta Langerová, Michal Skořepa), nepřetržitě koncertuje se svou kapelou Dymytry, mimo to každý týden realizuje několik workshopů po celé České republice, jež nazývá Drumming Syndrome,

---

¹⁵ WIKIPEDIE. Otevřená encyklopedie. Martin Škaroupka [online]. 2018 [cit. 16. 03. 2019]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Martin_%C5%A0karoupka&oldid=16456813.

a navazuje kontakty i se zahraničními osobnostmi jako je např. kytarista Gus G. Sólově koncertoval i na největších světových bubenických festivalech a to v Holandsku, ve Španělsku, v Německu, v Itálii, v Nizozemsku a dokonce i v Jižní Koreji.

Ve třiceti pěti letech má na svém kontě několik velkých životních úspěchů týkajících se hudební bubenické profese, což dokazuje např. výše zmiňovaná účast na nejprestižnějších bubenických festivalech, kde vystoupil společně na jednom pódiu s těmi celosvětově nejvýznamnějšími bubeníky, spolupráce s českými i zahraničními hudebními prominenty, dále úspěšné proslavení svého sólového projektu, na který může být pyšný, protože téměř vždy vyprodá vstupenky, jež si zakoupí bubeníci, ale i posluchači nehrající na bicí, či výrazné vyniknutí s českou metalovou kapelou Dymytry, s níž odehrají osmdesát až sto koncertů za rok. Díky svému talentu, ale především také díky značné pracovitosti, vytrvalosti a trpělivosti dokázal to, co jiní bubeníci nedokázali za celý život. Právě proto se dále v celé práci budu soustředit na osobnost Miloše Meiera.

3 MILOŠ MEIER

3.1 Životopis

Miloš Meier se narodil 17. 6. 1984 v Jihlavě, ovšem své dětství prožil v Hronově (okres Náchod). Jeho rodina kladla velký důraz na hudbu, což mělo zásadní vliv na jeho hudební rozvoj. Otec dodnes vyučuje hru na dechové nástroje v hudební škole v Hronově, kde také vede školní dechový orchestr. On sám hraje na lesní roh a vystudoval Vojenskou konzervatoř v Roudnici nad Labem. Matka pracovala jako vychovatelka a učitelka na prvním stupni základní školy, na které vyučovala i hudební výchovu. Jeho starší sestra je také muzikantka. Studovala na konzervatoři v Praze obor lesní roh a dnes působí v Karlovarském symfonickém orchestru.¹⁶

„K hudbě jsem tedy měl blízko již od narození, a protože role bubeníka mně byla už asi předurčena, doma jsem od malička „bubnoval“ na polštáře, hrnce a pokličky za doprovodu roztomilých písniček, které si pouštěla k vaření moje maminka.“¹⁷

Miloš Meier se dostal k bubnování v deseti letech. Ještě před bicími, na které chtěl hrát už jako malý, začal hrát v šesti letech na klavír, protože jeho rodiče chtěli, aby nejdříve ovládal nějaký melodický nástroj.

Od začátku navštěvoval několik učitelů, kteří ho naučili úplné základy ve hře na bicí. Nejdříve se chodil vzdělávat k učitelům z Hronova, ale většinou to byli starší učitelé, kteří hráli v místních dechových souborech, tudíž se nedalo mluvit o žádné moderní výuce. Další jeho učitel, za kterým dojížděl do nedaleké Úpice, měl vystudovanou konzervatoř. Znal několik druhů zajímavých cvičení, ne jen pro malý bubínek, ale i pro celou soupravu, na kterou hrál Miloš nejraději. V těchto hudebních začátcích (v jedenácti letech) věnoval bubnování cca dvě až tři hodiny denně. Dokonce si chodíval

---

16 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 15. 9. 2018]. Dostupné z: <http://www.milosmeier.com/bio/> .

17 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 15. 9. 2018]. Dostupné z: <http://www.milosmeier.com/bio/> .

zahrát už kolem sedmé hodiny ranní, před začátkem školní výuky, a poté opět odpoledne nebo večer.¹⁸

„Bicí mě naprosto fascinovaly už jako malého a pokaždé, když třeba hrála někde v mé blízkosti nějaká kapela či orchestr, musel jsem stát vždy u bubeníka a celou dobu ho sledovat. Tato volba tedy byla naprosto přirozená.“¹⁹

První zkušenosti nabyl v otcově dechovém orchestru, který navštěvoval nejdříve jako malý chlapecký posluchač. Nejvíce ho vždy zaujal bubeník, na něhož se dokázal dívat celou zkoušku. Poté tento soubor navštěvoval už jako hráč na bicí nástroje. V orchestru hrál přibližně rok poté, co začal hrát na bubny. Díky němu ihned nabýval hráčské zkušenosti v orchestru. Vyzkoušel si zahrát různé druhy skladeb. Nebyly to pouze valčíky a polky, ale v jejich repertoáru zaznívaly například i filmové melodie.²⁰

Prostřednictvím otce také poznal, co obnáší např. sedmihodinové nepřetržité hraní na plese, zábavě či svatbě, protože Meierův otec vedl ještě další soubor, kterým byla taneční kapela hrající právě tyto akce. Toto příležitostné hraní si vyzkoušel již v jedenácti letech, když hrával jako záskok za bubeníka.

Ve dvanácti letech začal poslouchat rockové a metalové skupiny, jež se staly pro Miloše velkým vzorem, a dále ho nasměrovaly k učení se dalšího hudebního stylu. Poslouchal hudební skupiny, jako jsou např. Metallica, Megadeth, Slayer, Death, Sepultura, Black Sabbath, Guns'n'Roses a mnoho dalších podobných seskupení. Se svými kamarády kytaristy se pokoušel hrát podobný styl hudby. Ve třinácti letech ho oslovili starší muzikanti z hronovské kapely nazývající se Invasion to privacy, aby společně natočili dvě demo²¹ nahrávky ve studiu Hacienda Miloše „Doda“ Doležala. Prostřednictvím této skupiny měl zkušenosti z nahrávacího studia a začal hrát své první rockové koncerty. Toto hudební uskupení mu však nestačilo, protože si chtěl zahrát ještě více rychlý technický a progresivní metal (podobný kapele Death), a proto založil s kamarádem kapelu Eclipse of shadows. Dokonce zvládli natočit demo a odehráli nemálo koncertů.

---

18 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 26. 12. 2018].

19 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 15. 9. 2018]. Dostupné z: <http://www.milosmeier.com/bio/>.

20 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 26. 12. 2018].

21 Demo verze či zjednodušeně demo je předběžná, demonstrační ukázka, jež je natočená pro soukromé účely nebo pro předvedení hudebním producentům, či jiným umělcům.

Po úspěšném absolvování talentových zkoušek v patnácti letech nastoupil na státní konzervatoř v Praze. Začal se zajímat i o dalších hudební styly, nejen o rock a metal, a hlavně doba jeho cvičení na bicí nástroje se také velmi zintenzivnila. Po dobu studia cvičil každý den okolo deseti hodin. Sledoval další bubeníky (Gary Novak, Denis Chambers, Omar Hakim, Dave Weckl) a nechával se jimi inspirovat. Konzervatoř, na které studoval je zaměřena na vážnou hudbu, proto musel cvičit i na melodické bicí nástroje (xylofon, vibrafon, marimba, tympány).

„Hraní v symfonickém orchestru na tyto nástroje, včetně třeba také trianglu, mě také tedy neminulo.“²²

V tomto období hrál s několika hudebními skupinami (Judas Priest Revival, Deklarace X, Mayday). S uskupením Tortharry, které bylo death metalové, vydal CD s názvem White a opět se vrátil do již zmíněného nahrávacího studia Hacienda. V této skupině hostoval a odehrál několik koncertů. Vlivem intenzivního cvičení si způsobil přetížení šlach a svalů na ruku a dostavily se zdravotní komplikace. Ty zapříčinily několik krátkých pauz. Bubeníkův stav se stále nelepšil, tudíž musel vyhledat odbornou lékařskou pomoc. Pravidelně chodil na rehabilitace a zvolil i alternativní léčbu. Bez cvičení na bicí nástroje musel vydržet půl roku. Když zdravotní problémy přestaly, hrával ještě dalších deset let se zavázanými předloktími, hlavně z preventivních, ale posléze i z psychických důvodů. Při koncertech obinadla maskoval tričky s dlouhými rukávy. V 18 letech opět začal hrát s žánrově různorodými skupinami či zpěváky (např. Jesus Om hrající hardcore, jazzové Red Sox Trio, Bon Jovi Revival, poprockové seskupení Petr Poláček&Iluze, zpěvačka Victoria zabývající se stylem populární hudby rhythm and blues, poprocková zpěvačka Aneta Langerová) a dokonce si vyzkoušel hrát tři měsíce v cirkuse v Praze, kde doprovázel klauny, slony, koně i lvy.²³

Prvním velkým úspěchem pro Miloše Meiera bylo, když vyhrál v 19 letech konkurz do znovuobnovené proslulé české rockové skupiny B. S. P. (Balage, Střihavka, Pavlíček), se kterou odehráli úspěšné turné a natočili DVD s názvem Live in Retro Music Hall z roku 2006. Dále sedm let spolupracoval se zpěvákem Kamilem Střihavkou.

---

22 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 16. 9. 2018]. Dostupné z: <http://www.milosmeier.com/bio/> .

23 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 16. 9. 2018]. Dostupné z: <http://www.milosmeier.com/bio/> .

Bubnoval v jeho kapele, která se jmenovala Leaders!. Odehráli stovky koncertů a také natočili album s názvem 365.

Se skupinou Michala Pavlíčka, kterého bubeník považuje za vynikajícího světového kytaristu, natočil roku 2010 trojCD, jež se nazývá Srdeční záležitosti. Miloš Meier velice rád vzpomíná na jejich výroční koncert, který se odehrál v pražské O2 Aréně, kde si zahráli i se symfonickým orchestrem a s dalšími zajímavými hosty. Záznam z koncertu byl zaznamenán na DVD a CD. Dokonce se mohou pochlubit i získaným oceněním v kategorii DVD roku 2006 na hudebních cenách Anděl a platinovým²⁴ prodejem DVD a CD. Doposud Meier hraje s Michalem Pavlíčkem v jeho triu. Jejich spolupráce se odehrávala nejen při koncertování, ale i při dalších projektech (např. Miloš Meier nahrával bubnové party do scénické hudby, účinkoval v muzikálu Dáma s kaméliemi v roce 2008, v roce 2015 přispěl svými bicími k natočení alba Sociální síť). Toto album bylo společným projektem Richarda Müllera, Michala Pavlíčka a Michala Horáčka. Několik koncertů hostoval i v legendární kapele Pražský výběr a v únoru roku 2016 koncertoval na turné s kapelou Stromboli, kterou vede také Michal Pavlíček a zpěvačka Bára Basiková. Tento rok také odehrál výroční koncert Michala Pavlíčka k jeho šedesátinám trvající tři hodiny.²⁵

S kapelou Dymytry, v dnešní době metalovými fanoušky velmi žádanou kapelou, začal hrát od roku 2009. V této skupině měl natočit pouze debutovou²⁶ desku s vulgárním názvem Nesor. Poté odehrál mnoho koncertů jako host, až se z hostování stalo členství ve skupině, ve které hraje dodnes. Tato skupina si vytvořila pevnou a četnou základnu fanoušků a odehraje až sto koncertů za rok. Kapela je velmi aktivní nejen v počtu odehraných koncertů, ale i ve své pracovitosti a tvořivosti. Od roku 2004 do roku 2019 vydali osm alb, natočili několik videoklipů a vydali DVD ze společných koncertů s kapelou Arakain. Podnikli i své vlastní samostatné velké turné, ze kterého následně vydali dvojí DVD s názvem Živě 2015. V roce 2017 vydali EP²⁷ United We Stand, jež je nazpíváno celé v angličtině, přičemž kapela zdůraznila, že je určeno pro zahraniční publikum a že v České republice budou zpívat stále v češtině.²⁸

---

24 Aby CD nebo DVD dostalo "platinové" ocenění, je potřeba prodat na území ČR 20 tisíc kusů.

25 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 17. 9. 2018]. Dostupné z: <http://www.milosmeier.com/bio/> .

26 Debutové album je hudební album dané skupiny nebo interpreta, jež je vydané jako první v jeho kariéře.

27 EP (z anglického Extended Play, doslova „prodloužené hraní“) je označení pro hudební nahrávku, která překonává běžný rozsah singlu, ale zároveň je příliš krátká na to, aby se dala označit jako klasické album.

V jazz metalovém uskupení jménem Eleison působil od roku 2008 až do roku 2011. René Rypar, kytarista této skupiny, založil společně s Meierem další projekt jmenující se The Fuse. Přizvali si k sobě další členy, jimiž byli zpěvák Michal Skořepa a baskytarista Marek „Bero“ Haruštiak. Natočili stejnojmennou demo nahrávku, která obsahovala tři skladby. S Michalem Skořepou si Miloš Meier velice rozuměl, co se týče hudební tvorby. Michal Skořepa začal hrát na kytaru a ze společných spontánních hudebních nápadů vznikaly velmi nápadité skladby. Roku 2011 založili rockovou skupinu Stroy, pro kterou společně skládali nové písně. Jako posilu si k sobě přizvali basového kytaristu Marka „Bera“ Haruštiaka. Natočili dva singly Forcing The Earth z roku 2012 a o rok později Down To The Mountain. Když se basový kytarista přestěhoval do Londýna, vybrali z několika dalších basových kytaristů Jakuba Antla, jehož můžeme spatřit už ve videonahrávce k druhému singlu, a dále pokračovali v koncertování a v nahrávání dalšího debutového alba s názvem Adam Reborn z roku 2014. O úspěšnosti a oblíbenosti tohoto alba svědčí to, že se vzápětí po prezentování stalo albem roku na několika hudebních českých serverech. Stejně ocenění získal i videoklip k písni Adam Reborn. Rok 2015 přinesl třetí místo mezi kapelami z celého světa na mezinárodní soutěži hudebních skupin autorské tvorby GBOB v norském Oslu. Záslouhou tohoto umístění v soutěži se dostali do nahrávacího studia 11AD až do vzdáleného amerického velkoměsta Los Angels. Ujal se jich producent Alain Johannes, s nímž natočili čtyři skladby, které stihli zkomponovat a natočit během jednoho týdne. Písně vydali na EP a pojmenovali ho Like it Or Not. Začátek roku 2017 přinesl Meierův odchod z kapely z důvodu jeho pracovní vytíženosti.²⁹

Další aktivitou byla spolupráce se zpěvákem Václavem „Noidem“ Bártou. Na kytary hráli členové z kapely Dymytry. Společně založili novou kapelu Noid. V roce 2012 vydali první a poslední album Rány. Kapela neměla dlouhé trvání a její členové svou činnost po čase ukončili. Se zpěvákem se ještě poté podílel na jeho sólových projektech.³⁰

Kapela vzniklá neobvyklým způsobem roku 2013 se jmenuje Supergroup.cz. Čtenáři časopisu Rock&Pop a posluchači Radia Beat mohli každý měsíc hlasovat o svých

28 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 17. 9. 2018]. Dostupné

z: <http://www.milosmeier.com/bio/> .

29 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 18. 9. 2018]. Dostupné

z: <http://www.milosmeier.com/bio/> .

30 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 18. 9. 2018]. Dostupné

z: <http://www.milosmeier.com/bio/> .

oblíbených muzikantech, přičemž jeden z nich zaujme post zpěváka, hráče na basovou a sólovou kytaru, klávesy, housle a bicí nástroje. Miloš Meier usedl za bicí soupravu a setkal se tak s dalšími význačnými hudebníky jako jsou Vladimír „Guma“ Kulháněk (basová kytara), Roman Dragoun (klávesy), Jan Hrubý (housle) a opět si zahrál s Michalem Pavlíčkem (kytara) i s Kamilem Střihavkou (zpěv). Kapela příležitostně vystupuje na hudebních festivalech, ale také na samostatně naplánovaných koncertech. V jejich seznamu skladeb najdeme nová aranžmá světových písní (cover verze), ale i z nejznámější písně jednotlivých členů.³¹

Další nabídka na post bubeníka ve skupině českého zpěváka Daniela Landy přišla roku 2014. Miloš Meier si s Danielem Landou zahrál turné Žito Tour, bubnoval před 50 000 lidmi na Landově koncertě v Praze s názvem Velekoncert a dále nahráli roku 2015 album Žito. Prostřednictvím skupiny Daniela Landy si opětovně zahrál s kytaristou Tomášem Varteckým, jenž je členem známé pop rockové kapely Wanastowi Vjegy, se kterou si také jednorázově zabubnoval už dříve na koncertě.

V polovině roku 2015 Miloše Meiera kontaktoval belgický kytarista Samuel Arcan, který založil mezinárodní prog-power-metalový projekt Epysode, a nabídl mu, zda by s ním a s dalšími muzikanty nahrál již třetí album Epysode. Na albech si můžeme poslechnout několik profesionálních hudebníků ze světové metalové hudební scény.

Miloš Meier se také věnuje bubenickým workshopům a seminářům. Instrumentální projekt Weird Experiment? založil společně s basovým kytaristou Markem Haruštíakem. Muzikanti ukazovali prostřednictvím tohoto projektu důležitost souhry basové kytary a bicích nástrojů. Předvedli několik hudebních stylů (funky-fusion až metalové riffy). Další semináře pořádal i s basovým kytaristou Jarynem Jankem či kytaristou Michalem Skořepou.

---

31 MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 23. 9. 2018]. Dostupné

z: <http://www.milosmeier.com/bio/> .

3.2 Studium na konzervatoři

Miloš Meier začal ve třinácti letech měsíčně dojíždět do Prahy za učitelem z konzervatoře, který ho systematicky připravoval na přijímací talentové zkoušky. Zadával mu různá cvičení, jež by měl zvládnout u přijímacích zkoušek, a další materiály ke cvičení. Meier měl nepřetržitý odborný pedagogický dohled, protože stále docházel na hodiny ke svému učiteli z Úpice, se kterým následně trénoval zadané úkoly z Prahy. V patnácti letech úspěšně absolvoval přijímací zkoušky a stal se tak studentem Pražské konzervatoře. Po přijetí na konzervatoř ukončil nebo velmi omezil činnost v zájmových skupinách v okolí Hronova a plně se věnoval cvičení, za které byl hodnocený ve škole. Také začal poslouchat jiné styly hudby (např. jazz, fusion), protože většina jeho vrstevníků poslouchala a hrála tyto styly. Tudíž se odklonil od hudebního stylu metal, který poslouchal doposud, a obdivoval spíše jazzrockové hráče. Navštěvoval např. koncerty Davea Weckla a Dennise Chamberse.³²

Miloš Meier dostal neobvyklou nabídku a tou bylo hraní v cirkuse v Praze. Doprovázel na bicí muzikanty z cirkusu přibližně tři měsíce. Byl rád, že si mohl něco přivydělat, protože výdělek ihned utratil za nezbytné příslušenství k bubnům (např. paličky, činely, blány). Navíc to nebylo úplně jednoduché hraní, protože se tam hraje několik odlišných stylů (např. jazz, latinskoamerické styly). Bubeník hrající v cirkusové kapele musí být velmi univerzálním hráčem. Před představením se hudebníci scházeli několik týdnů předem a nacvičovali repertoár, který se učili hrát nazpaměť.

Občas přišly na konzervatoř zajímavé nabídky hraní. Jednou si Miloš Meier zahrál ve filmu o druhé světové válce, ve kterém ztvárnil nacistického bubeníka ještě se svými spolužáky.

Konzervatoř se specializuje i na klasickou hudbu, tudíž Miloš Meier navštěvoval dechový orchestr, ve kterém si zahrál i na orchestrální bicí nástroje. Náplní jeho hlavního oboru byla hra nejen na soupravu a malý bubínek, ale i na melodické bicí nástroje, které byly časově rozvrženy od prvního ročníku až do šestého. Cvičil tedy také na xylofon, marimbu, vibrafon a tympány, ale tyto nástroje ho nikdy tolik nezaujaly, tudíž jim věnoval svůj čas jen proto, aby splnil školní osnovy. Učitelé měli pochopení pro to, že se jejich žák

---

³² MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 26. 12. 2018].

chce stát vynikajícím bubeníkem a ne hráčem na melodické nástroje, a proto dostával náročnější a obsáhlejší materiály not pro soupravu než pro melodické bicí.³³

„Já jsem chtěl být skvělej bubeník, chtěl jsem cvičit dvanáct hodin denně jenom na soupravu, abych byl nejlepší na bubny. A všechny tyhle tympány a xylofony mně v tu dobu braly ten čas a nechtěl jsem se tomu věnovat. Byla to prostě nějaká nutnost, kterou jsem si vždycky splnil. Šel jsem třeba na zkoušku orchestru, symfoňáku, tam jsem si něco zamídlil na tympány, triangl a tyhle blbosti a zpátky jsem mazal do zkušebny, kde jsem v té době fakt cvičil deset až dvanáct hodin denně.“³⁴

3.2.1 Učitelé

Miloše Meiera vyučovali na střední škole dva učitelé. Jeden vedl hodiny melodických nástrojů a druhý vyučoval bicí soupravu, bubínek a tympány. Když začal studovat na konzervatoři, jeho učitelem na bicí soupravu se stal Václav Mazáček, tehdy tympanista České filharmonie. Dle názoru Miloše Meiera to byl výborný tympanista a bubeník zaměřený spíše na klasickou hudbu. V té době na konzervatoři krátce vyučoval Pavel Razím, který tam zprvu učil bicí soupravu jako obligátní nástroj, jenž měli povinný všichni žáci hrající na dechový nástroj. Pavel Razím byl žákem Miloše Veselého, autora několika publikací pro bicí nástroje a bubeníka s rozsáhlou hudební a pedagogickou praxí zakládajícího v roce 1992 první soukromou školu na bicí nástroje, a vyučoval bicí soupravu dle jeho metod. Tento styl výuky vyhovoval i Meierovi, který k Razímovi začal chodit na soukromé vyučování bicí soupravy. Poté, když začal učit i hlavní obory, k němu Miloš oficiálně přestoupil a Pavel Razím se stal jeho učitelem hlavního oboru.

Miloš Meier si doteď velice váží učitele Pavla Razíma, proto ho zprvu navštěvoval i prostřednictvím soukromých hodin, protože ho jako učitel vedl didakticky správným směrem (z hlediska techniky hry, stylů, motivace, způsobu cvičení) a pomohl mu ke zdokonalení se na úroveň profesionálního hráče ve hře na bicí.

S učiteli na konzervatoři vycházel velice dobře. Viděli, že je talentovaný a že cvičí nad rámec osnov. I v době velkých zdravotních problémů ho neustále podporovali a snažili se mu také pomáhat.

---

33 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 2. 2. 2019].

34 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 2. 2. 2019].

Domnívá se, že v počátečním stádiu hry na bicí nebo na jakýkoli hudební nástroj je nezbytné mít učitele, který má funkci kontroly nad naším hudebním projevem a zároveň nám přináší zpětnou vazbu. Také nám zadává práci, která je přiměřená naší technické úrovni a dále ji rozvíjí. Je důležité, aby vedle nás seděl, pozoroval nás a zpětně hodnotil, co je dobře nebo špatně, a popřípadě vysvětlil, proč je to špatně a jak to udělat správně. Měl by vymýšlet různá cvičení sloužící k odstranění špatných návyků. Miloš Meier studoval v době, kdy nebyla vždy možnost podívat se na internetová videa bubeníků vysvětlující techniky hry, proto byl učitel pro žáky více důležitějším a váženějším než v současné době. Dnes si každý bubeník může najít informace z hlediska techniky a nápadů na internetu, ale přesto je Miloš Meier zastáncem názoru, že v začátku hry bychom měli mít učitele. Také záleží na jeho kvalitách. Učitelů je mnoho a ne všichni umí správně vyučovat.³⁵

3.2.2 Školní prostory určené ke cvičení

V době Meierova příchodu na střední školu nebylo místností přizpůsobených ke cvičení ve škole mnoho. Škola poskytovala ke cvičení jen dvě bicí soupravy, ale byly umístěny ve třídě, ve které se celý den na tyto soupravy vyučovalo, tudíž se na ně mohlo cvičit až večer po skončení výuky. Žáci studující obor bicí měli k dispozici jednu větší místnost, která byla určena ke cvičení. Byla rozdělena pouze skříněmi a mezi nimi byla postavena bicí souprava, kterou si každý žák musel zajistit na své náklady sám. Všichni bubeníci cvičili dohromady v jedné místnosti, zároveň se tak motivovali ke cvičení, pozorovali se, ovlivňovali se a dokonce si i mezi sebou pomáhali. Vždy byli na konzervatoři velmi dobří bubeníci, jimiž se nechal inspirovat, protože byli starší a ovládali techniku hraní. Chtěl se jim vyrovnat a hrát jako studenti např. ze šestého ročníku, a proto cvičil i dvanáct hodin denně. Do každého ročníku (od prvního až do šestého) chodili většinou tři studenti.

Když přišel cvičit žák z prvního ročníku, ale všechna místa byla zrovna obsazena staršími studenty, musel odejít a počkat, než se nějaké místo uvolní. Miloš Meier tento problém neměl, protože se domluvil s jedním studentem, jenž měl v rozdělené místnosti své místo na soupravu, ale byl často mimo školu, a dal si k němu svou malou bicí soupravu značky Amati.³⁶ Na soupravu mu vyčlenil malé místo ve výklenku okna a Miloš tento miniaturní prostor využil, zvelebil, obložil a udělal si z něj malou zkušebnu.

---

35 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 5. 2. 2019].

36 Amati je český podnik vyrábějící dechové nástroje a od roku 1948 do roku 1990 i bicí nástroje.

Až po uvolnění nějakého prostoru se přestěhoval do jiné lepší místnosti, to se uskutečnilo cca až za dva nebo za tři roky. Škola vybavila prostory profesionálními zkušebnami, až když byl Miloš ve čtvrtém nebo v pátém ročníku studia.³⁷

3.2.3 Způsoby cvičení

Meierovi učitelé vyučovali podle několika učebnic. Nejvíce při svém studiu postupoval z řad škol od již zmíněného Miloše Veselého. Každý díl jeho hudební učebnice se zaměřuje na jinou problematiku. Např. škola akcentů, etud pro soupravu bicích nástrojů, koordinací, pararytmů, etud pro tympány, paradiddlů, etud pro malý buben, prstových cvičení a každá tato učebnice obsahuje notový materiál, který se hraje přesně podle konkrétního zápisu nebo ho lze hrát na způsob několika odlišných variací, jež jsou v učebnici přímo uvedeny. Každá z jeho škol rozvíjí jiné schopnosti a kompetence, které jsou nezbytné pro bubeníka. Některé díly na sebe navazují a jsou rozlišeny podle již zvládnuté úrovně.

Miloš Meier cvičil technická a koordinační cvičení právě z řad škol od Miloše Veselého každý den minimálně hodinu. Cvičil např. prstová cvičení, dvojité úhozy („dvojky“), které hrál např. s doprovodem šlapané hi-hat levou nohou (hi-hat je stojan, na kterém je ve vodorovné poloze upevněn pár činelů otočených proti sobě, vrchní činel můžeme ovládat právě tímto pedálem), a kombinoval různé varianty jako např. střídání úhozů na první taktovou dobu od pravé či levé ruky, hraní různých rytmických hodnot (osmin, šestnáctin, triol atd.), nebo cvičení v různých tempech (pomalých, rychlých). Dále cvičil akcenty, které hrál opět v různých variacích jako např. pouze na malý buben, každou akcentovanou notu zahrál do tom tomů³⁸ a neakcentované noty na malý bubínek, s velkým bubnem a šlapanou hi-hatkou. Všechny tyto varianty se mohou hrát jednoduchým střídavým úhozem, dvojitým úhozem (dvě po sobě rychle jdoucí rány hrané jednou rukou, přičemž druhý úder je v rychlosti zahrán pomocí odskoku paličky-“dvojky“) nebo trojitým úhozem atd. Těchto variací je mnoho a stále se vymýšlí nové způsoby, jak hru obměnit. Dalším typem cvičení byly koordinace hry, etudy na soupravu a pararytmy, jež přináší už složitější rytmy a komplikované přechodové rytmy

---

37 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 2. 2. 2019].

38 Tom tom je odborný název pro menší buben, který může být laděný na různou výšku tónu. Tom tomy jsou též synonymně označovány jako přechody, jelikož slouží k hraní breaků či přechodů. V bicí soupravě můžeme mít libovolný počet tom tomů.

mezi nimi. Např. hraní koordinace a dalších podobných cvičení nebylo pro Miloše v prvním ročníku zajímavé, ale od starších žáků věděl, jak tato cvičení s dalšími a těžšími variacemi znějí, proto je cvičil i dvanáct hodin denně, aby se co nejrychleji dostal na úroveň žáků např. z pátého, dokonce i z šestého ročníku. S tímto postojem a motivací ke cvičení se z hlediska hráčské techniky posouval velice rychle a brzy se jim dokázal opravdu vyrovnat. U všech těchto cvičení najdeme několik variant, jež rozvíjí bubeníkovy schopnosti a dovednosti. Nejčastějšími variantami je šlapání hi-hat pedálu levou nohou, šlapání pedálu od velkého bubnu, šlapání dvojitého pedálu od velkého bubnu (tzv. „dvojšlapky“) a navíc můžeme u těchto variací obměňovat rytmus. Až když odehrál různé typy těchto cvičení, které měl zadané od učitele na příští hodinu, zahrál si nějakou svou oblíbenou píseň. Ve vyšším ročníku si už na hodině také zahrál skladby nebo písně podle not, které k sobě měly předem připravenou nahrávku (tzv. „play along“). Hrál např. školy od Dava Weckla, kde byly zapsané různé verze s bubny nebo bez bubnů, nebo hrál v závěru hodiny s nahrávkou přímo z listu.

Miloš Meier měl ve cvičení přísnou disciplínu, cvičil především učitelem zadané noty a různé druhy cvičení (koordinace, akcenty, prstové cvičení atd.). Všechna tato cvičení se naučil hrát samostatně, ale i kombinovaně dohromady, a tudíž nemá problém při učení např. nového vlastního breaku, protože už má procvičené všechny možné varianty přechodů nebo rytmů. Je schopný zahrát různé rytmické kombinace, při nichž zkoordinuje ruce s nohama a k tomu zahraje navíc akcenty, víry, dvojité úhozy atd. Nové rytmické figury se učí i odposlechem. To, co ho zvukově zaujme, si najde na internetu a nemá problém s technikou a koordinací, protože už to má nacvičené právě z těchto cvičení. Musí se jen naučit konkrétní strukturu daného rytmického motivu nebo breaku a zapamatovat si ji. Avšak to neznamená, že by se přestal učit nové prvky. Stále hledá nové techniky a možnosti, které cvičí a zdokonaluje. On sám se domnívá, že tato cvičení jsou pro všechny bubeníky nepostradatelnými, právě proto je cvičil celý den.

„Tak já jsem to trénoval třeba deset hodin denně. A fakt jsem trénoval jenom tyhle věci. Neexistovalo, že bych si začal něco bubnovat do kapely nebo nějaký blbosti. My, bubeníci, jsme se tam vždycky takhle sledovali navzájem při cvičení. Bylo to samozřejmě slyšet a vždycky jsme se navzájem pomlouvali, když někdo viděl, že někdo necvičí a hraje blbosti. „Rumpluje“, se tomu říká. Vždycky za tebou někdo ze srandy přišel

a povídal: „Hele, nerumpluj a cvič!“ . Navzájem jsme se takhle motivovali. A je fakt, že já jsem tyhle cvičení trénoval fakt extrémně.“³⁹

Dnes už školy od Miloše Veselého necvičí. Občas si je připomene a opětovně si je zahraje, když dává někomu soukromé hodiny. Dodnes se velmi soustředí na prstová cvičení, kterými se každý den alespoň tři čtvrtě hodiny rozehrává. Taktéž se rozehrává i před koncertem, aby si protáhl všechny svaly a nezpůsobil si nějaký zdravotní problém při hraní náročného koncertu. Už je to pro něj automaticky zažitá činnost.

To, prostřednictvím čeho se můžeme stát profesionály ve hře na bicí nástroje, je dle názoru Miloše Meiera pravidelné cvičení, precizní cvičení v pomalých tempech, cvičení s metronomem, abychom nad sebou měli neustálou kontrolu, technicky správné cvičení a cvičení s učitelem. Učitel by nás měl navést hned v počátcích naší hry na nástroj ke správnému cvičení, abychom se nenaučili žádný zlovyk nebo špatnou techniku, která se poté často ne jednoduše přeúčuje. Neměli bychom se při učení nových technik spoléhat pouze na sledování např. internetových videí. Je důležité spolupracovat s někým, kdo této problematice opravdu rozumí a kdo nás bude při hraní neustále sledovat, kontrolovat a motivovat.⁴⁰

3.2.4 Zdravotní problémy

Ve druhém ročníku studia se dostavily nepříjemné zdravotní problémy s rukama zapříčiněné pravděpodobně nadměrnou fyzickou zátěží. Miloše velice trápila bolest obou předloktí. I přes včasnou léčbu se problémy opětovaně vracely, a proto musel na nějaký čas úplně přestat hrát. Tato pauza trvala téměř tři čtvrtě roku. V té době v Praze neznal žádné lékaře, kteří by se zabývali touto problematikou, nevěděl jakého specialistu by měl navštívit. Nikdy neměl žádné vážné zdravotní problémy. V Praze znal jen internát a školu, ve které cvičil. Také se domnívá, že druhou příčinou byl jeho fyzický vývin svalů a šlach, který těžko snášel takovou nadměrnou fyzickou zátěž. Bylo to pro něj velmi těžké období, když ani nevěděl, zda se uzdraví. Lékaři na chirurgii mu často říkali, že by měl s hraním na bubny ihned úplně skončit. S touto diagnózou se nechtěl smířit a hledal zas další a další lékaře jako např. ortopedy. Každý týden chodil na rehabilitace, nějakou dobu na akupunkturu nebo na elektroléčbu a dokonce navštívil i nějaké léčitele.

---

39 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 12. 2. 2019].

40 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 12. 2. 2019].

„Těch léčitelů jsem poznal taky docela dost. A je to docela vtipný, protože nikdy nevíš, kdo je jen nějaký ulhanej šarlatán, a nebo kdo ti fakt pomáhá. To je těžký... Musíš prostě zkoušet. V té době jsem zkoušel prostě všechno, co mi kdo poradil, co mi kdo nabídl, na co jsem narazil.“⁴¹

Snažil se najít různé možnosti, které by mu pomohly co nejdříve k uzdravení. Zdravotní problémy nastaly zrovna v době, kdy už se dostával na lepší technickou úroveň a známým muzikantům do povědomí. Dokonce už začínal hrát i s lepšími kapelami v Praze. Byla to např. kapela Judas Priest Revival, ve které dostal i svůj první honorář za koncert (asi 500 Kč), a také natáčel desku s metalovou kapelou Tortharry. Po půlroční pauze se postupně začínal opět rozehrávat. Zdravotní stav se nejspíše zlepšil až poté, když „dopřál svému tělu fyzický klid“. Závažné problémy odezněly samy. Nepostřehl, který vyzkoušený způsob léčení by byl tím nejefektivnějším. V rámci odborné zdravotní péče mu bylo řečeno, že vzniklé zdravotní problémy pravděpodobně způsobil zrychlený růst člověka v období puberty. Po odeznění zdravotních problémů už nenastaly žádné jiné podobné komplikace. Miloš Meier dnes myslí více na své zdraví. Snaží se stravovat zdravě, rekreačně sportuje a obvykle cvičí méně než deset hodin denně.⁴²

3.2.5 Techniky hraní

3.2.5.1 Držení paliček

Když Miloš Meier přišel na konzervatoř, nejvíce se učitelé zaměřovali na to, jakým způsobem drží paličky. Ve škole vyžadovali držení paličky s vytočenou dlaní tak, aby byl palec nahoře, protože se tak nejlépe dala využít např. prstová technika nebo dvojitý úhoz se zapojeným zápěstím. On měl zažitý svůj systém držení paliček, který se však musel přeučit. Paličku držel s palcem na straně a ne nahoře. Zprvu se nic přeučovat nechtěl, ale když viděl, že starší žáci využívají držení s palcem nahoře a jsou schopni zahrát breaky (přechody), dvojité úhozy nebo prstová cvičení ve velmi rychlých tempech, naučil se vyžadovaný způsob držení paličky, protože pochopil, že se svým dosavadním stylem držení by tato cvičení tak rychle nezahrál. Nový způsob nacvičoval v extrémně pomalých tempech každý den a s metronomem.

---

41 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 12. 2. 2019].

42 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 12. 2. 2019].

Toto odlišné držení paliček se nedá chápat jako vyloženě zlozvyk. Je to jen jiný styl držení.

„Neříkám, že držení s palcem na straně je úplně špatně. Samozřejmě existuje spousta bubeníků, kteří ty paličky drží jak klacek, a hrajou skvěle. Každému vyhovuje něco jiného. A dneska už vím, kdy a co se mi bude hrát zrovna líp, takže si tu ruku třeba natočím. Takže neříkám, že je to špatně. Když někdo řekne, že mi to takhle s tím palcem nevyhovuje, tak oukej a snažíme se vymyslet nějaký kompromis.“⁴³

3.2.6 Hraní s metronomem

Všechna cvičení cvičil vždy s metronomem. I v současné době při cvičení využívá vždy metronom. Považuje ho za nezbytnou pomůcku při cvičení a nedokáže si bez něj hraní představit.

„Od prvního ročníku na konzervatoři dodneska nedám bez metronomu ve zkušebně ani ránu. Ten metronom je prostě důležitý a i jsem si na něj tak zvykl, že si cvičení bez něj nedokážu ani představit. Nemělo by to význam.“⁴⁴

Většinu koncertů hraje bez metronomu, ale především záleží na kapele, s kterou hraje. Když koncertuje např. s Michalem Pavlíčkem nebo se skupinou Supergroup, tak se hraje bez metronomu, protože je to hudba, ve které muzikanti improvizují. Ale např. v kapele Dymytry nebo v dalších kapelách používající samplý⁴⁵ musí odehrát celý koncert s metronomem, protože forma skladeb je přesně daná a nesmí se vyskytnout žádná změna a nepřesnost tempa, jelikož jsou na metronomu naprogramované vokály a světla. Vzhledem k neustálému cvičení s metronomem je na něj tak zvyklý, že mu to vyhovuje. Dokonce má radši koncertování s metronomem, poněvadž ví, že má nad sebou absolutní rytmickou kontrolu. Své sólové vystoupení Drumming Syndrom odehrává taktéž s tikajícím metronomem, protože bubnuje se spuštěnými samplý, které mu znějí ještě s metronomem pomocí sluchátek přímo v uších. Nahrávky musí výborně slyšet, aby

43 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 17. 2. 2019].

44 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 17. 2. 2019].

45 Samplování je práce se zvukovými vzorky (samplý). Zvukový vzorek či část nahrávky se vloží (přimíchá) do jiné skladby. Mohou být spuštěny i do živé hudby.

neztratil orientaci v rytmické struktuře a ve formě skladby. V některých nacvičených skladbách, které hraje s podkladovou hudbou, aby byly pro posluchače zajímavější, má navíc připravené i vsuvky (sóla), pod některými se podkladová melodie nevyskytuje a hraje je bez metronomu, ale jejich nácvič ve zkušebně se s ním samozřejmě uskutečnil.

Jestliže už konkrétní písně hrál s kapelou několikrát, potom nemá žádný problém s přesným určením temp u daných skladeb. Má je zažité natolik, že nepotřebuje určit tempo pomocí metronomu. Pokud hraje nové či méně často hrané písně nebo zastupuje v nějaké kapele bubeníka, před začátkem písně si vždy pro jistotu ověří podle metronomu její správnou rychlost.⁴⁶

3.3 Bubenický ideál

Miloš Meier uznával během své kariéry několik bubeníků. S jeho hráčským vývojem se postupně měnily nebo přibývaly bubenické vzory. V úplném začátku, asi v jedenácti letech, obdivoval bubeníky ze známých rockových či metalových skupin jako např. Larse Ulricha z Metalicy, Nicka Menza z Megadeth, Dava Lombarda ze Slayer, Gena Hoglana z Death nebo Igora Cavalera ze Sepulchry. V šestnácti letech, kdy byl ovlivněn především konzervatoří, začal poslouchat fusion hudbu.⁴⁷ Do této kategorie by patřil např. bubeník Dennis Chambers, Dave Weckl, Omar Hakim, Gary Novak či Vinnie Colaiuta. Dnes na jeho seznam přibylo zase několik dalších bubeníků, kterými se inspiruje. U každého z nich obdivuje něco jiného a sám si vybírá prvky, které by mohly být přínosné do jeho hry.

Z učitelů si zaslouží velký obdiv již zmíněný Pavel Razím, který ho učil na konzervatoři, také vyučující Václav Mazáček, jenž se zaměřoval spíše na klasickou hudbu.

Stále se objevují noví bubeníci, kteří svou hru výborně ovládají z hlediska techniky či hudebního cítění. Proto je velice přínosné sledovat a poslouchat jiné bubeníky, nechat se jimi inspirovat či se podle nich učit nové prvky a techniky.⁴⁸

---

46 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 17. 2. 2019].

47 Fusion je spojení dvou a více hudebních stylů.

48 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 15. 10. 2019].

3.4 Firemní hráčství

Nabídka stát se firemním hráčem přicházela vždy postupně a nikdy se Miloš Meier firmám nenabízel sám od sebe. Ze začátku dostal na nástroje jen malou slevu a postupem času byla sleva větší a větší. Dnes si nemůže na nic stěžovat, protože podmínky u firem jsou více než přívětivé. Muzikanti, kteří se stanou firemními hráči, by měli opravdu něco umět. Podporu od značek jako je Meinl, Balbex, Aquarian a Tama si musel vždy zasloužit a svou pílí a pracovitostí. Nikdy nemůžete čekat na to, že dostanete vše hned a zadarmo. Firmy své hráče sledují, a když vidí, že se jim nějaký hráč zlepšuje, pořádá hudební semináře pro veřejnost, zveřejňuje svá videa na internetu a tím vším propaguje stále více jejich značku, začnou svou podporu prohlubovat, tím pádem začnou také zvyšovat slevy na nástroje.

„Nikdy to nebylo tak, že bych někomu zavolał a řekl, že jsem Miloš Meier a chci od vás bubny zadarmo. Vždycky to přišlo nějak postupně, že mě nějaká firma oslovila a nabídla mi nějakou slevu. Postupně, když jsem odehrával několik koncertů, tak mi nabídly větší slevu, pak větší a větší. Dneska mám fakt fantastické podmínky ohledně všeho. Ohledně paliček Balbex, činelů Meinl, bicích Meinl a blan Aquarian. Nikdy to nebylo tak, jako si to dneska nějakí hráči představují, že přijdou a chtějí tohle všechno zadarmo. Já jsem si tu pozici vždycky pečlivě vyhrál a vybudoval. Tou pracovitostí firmy přesvědčím o tom, že jsem pro ně ta správná volba. Potom mi nabízejí fantastické podmínky a veškerý servis.“⁴⁹

I on musí dodržovat předem stanovené podmínky, např. nesmí hrát na nástroje nebo používat věci od jiných značek, než které propaguje. Firma se poté Milošovi za jeho přízeň a věrnost velmi dobře odmění. Například když letěl natáčet do studia v Los Angeles, napsal firmám, zda by mu tam zajistili bicí a činely, na které hraje doma. Firmy samozřejmě zajistily bez problému v zahraničí vše, co potřeboval, tudíž s sebou nemusel nic vozit.

Dnes vlastní Miloš Meier více bicích sad, konkrétně tři soupravy. Jednu bicí sadu má natrvalo postavenou ve zkušebně, druhou soupravu má složenou v nákladním autě, se kterým jezdí skupina Dymytry nebo on, když jede koncertovat se svým projektem Drumming Syndrome, a dále vlastní svůj sklad, ve kterém nechává bicí, které používá

49 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 14. 10. 2019].

např. se skupinou Supergroup.cz či s dalšími projekty. V Supergroup.cz si vymyslel odlišnou konfiguraci bicí sady, protože mu stačí souprava s malým a velkým bubnem, jedním přechodovým bubnem, dvěma kotly a méně činely. Chce se v této kapele i nějakým způsobem odlišit od toho, co používá v Dymytry a ve svém projektu. Ale všechny bubny a činely jsou od stejných značek. Na cvičení mu stačí méně bubnů a levnější řada bubnů, protože mu jde převážně o cvičení. Na koncerty potřebuje více bubnů a také kvalitnější bubny.⁵⁰

3.4.1 Meinl

Ve svých osmnácti letech už koncertoval s profesionálními hudebníky. Tehdy si ho všiml ředitel dnes již neexistující hudební firmy K-Audio, jež dovážela hudební nástroje, např. i činely značky Meinl, a nabídl mu, zda by se chtěl stát firemním hráčem těchto činelů. Podmínky byly přívětivé. Na činely dostával slevu a jednou za čas uspořádal pod jménem firmy pro veřejnost workshop. V Meinlu sledovali, jak se Miloš stále zlepšuje a oslovuje čím dál více lidí. Podpora od nich byla stále větší. Dokonce mu firma Meinl zprostředkovala hraní na bubenickém festivalu ve Španělsku pod hlavičkou Meinl a na dalších Meinl drum festivalech v různých zemích Evropy. Značka Meinl ho uchvátila natolik zvukem svých činelů, ale i celkovým přístupem a jednáním firmy ke svým firemním hráčům, že na činely značky Meinl hraje dodnes.⁵¹

3.4.2 Balbex

Paličky značky Balbex používá již od deseti let. Podpora od této firmy se rodila postupně jako u předešlé značky Meinl a konkrétně začala tak, když dostal na konzervatoři možnost navštívit výrobu paliček Balbex. Seznámil se tam s Tomášem Havlínem, majitelem firmy. Nabídl mu, jako mladému studentovi konzervatoře, asi deset procent slevu na paličky. Až po usilovné práci a tvrdé dřině se sleva postupně zvyšovala, až dosáhl svých signovaných paliček a vynikající podpory.⁵²

---

50 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 15. 10. 2019].

51 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 14. 10. 2019].

52 ČERVENKA, Jan. Miloš Meier. Nemůžete čekat, že dostanete všechno hned a zadarmo. Muzikus. 2018, říjen, s. 23-26. ISSN 1210-1443.

3.5 Hra na bicí soupravu v současnosti

3.5.1 Hudební styl

I přes to, že Miloš Meier hraje nejčastěji hudební styl metal, se necítí být pouze metalovým bubeníkem. Protože i do metalu neustále zařazuje a zkouší zakomponovat různé prvky z jiných hudebních stylů a žánrů. A právě to ho, dle jeho názoru, odlišuje od ostatních bubeníků a dokáže být něčím výjimečný. Metalovou muziku hraje i poslouchá samozřejmě nejraději ze všech hudebních stylů, ale myslí si, že nehraje jako typický metalový bubeník, jelikož dokáže uplatnit a vložit do hudby spoustu dalších nápadů týkajících se jiných hudebních stylů, které už dříve hrál s jinými muzikanty.

V České republice měl možnost hrát s několika významnými osobnostmi české hudební scény, kteří často reprezentovali jiný hudební styl než jen metal. Například s Michalem Pavlíčkem hrál hudební styl jazz rock, tedy fusion (spojení dvou a více hudebních stylů).⁵³

3.5.2 Hraní ve stylově odlišných kapelách a jejich vnímání

Miloš Meier působí v několika známých českých skupinách, které se odlišují hudebním stylem. Proto v každé kapele musí uplatňovat jiný styl a techniku, především co se týče razance úderu, dynamiky, cítění hudby atd.

Při koncertování s Michalem Pavlíčkem musí být velice univerzálním bubeníkem, soustředí se hlavně na technickou stránku hry a na změny rytmů. Neustále by měl poslouchat hudbu, kterou řídí a vytváří svými kytarovými improvizacemi právě Michal Pavlíček, a zpětně na ni svou hrou reagovat. V této kapele má podstatnou roli i dynamika, poněvadž se musí reagovat na momentální, často i nečekaně měnící se hlasitost hudby. Každá skladba má vždy předem jasně danou melodickou, rytmickou i harmonickou formu známou pro všechny muzikanty, která se musí zachovat, ale i uvnitř této struktury se nachází nějaké improvizací pasáže, v nichž mají hráči možnosti svobodného hudebního projevu. Některé ustálené rytmické figury nemusí hrát bubeník stále jednotvárně, je možno je také obměnit, ale jejich změna by neměla narušit celkový charakter zařité skladby, znejistit ostatní muzikanty při hře a tuto obměnu by měl zaregistrovat především bubeník

---

53 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 11. 10. 2019].

a muzikantům by změna neměla vadit nebo by ji neměli ani postřehnout, protože je zahrána s velmi nepatrnou změnou, která se do konkrétní pasáže stále hodí.

V kapele Dymytry nebo v dalších stylově podobně vyhraněných metalových kapelách jde především o bubeníkův stále stejný razantní úder, energickou a „výbušnou“ hru. V těchto kapelách každá píseň obsahuje z hlediska formy stálou identickou strukturu známou pro všechny spoluhráče a je jimi předem secvičená, což znamená, že zde není prostor pro improvizaci ve hře a tím pádem nenastávají žádné momentální změny v hudbě, na které by hráči museli reagovat. Každý muzikant se předem naučil rytmicko melodickou strukturu skladby a není potřeba ji během skladby měnit. V některých pasážích má Miloš Meier předem vymyšlené breaky, které se snaží zachovat úplně stejně, ale není to vždy pravidlem. Občas je obmění, ale stále znějí téměř totožně. Jedná se buď o nepatrnou rytmickou změnu nebo o změnu ve výběru jednotlivých bubnů, na které daný rytmický model zahraje. Pokud se v určité části písně hrají breaky např. v šestnáctinových nebo sextolových hodnotách, měl by tedy zachovat alespoň tyto rytmické hodnoty, ale rozložení breaku či jeho kombinace na jednotlivé tom tomy může libovolně měnit. Pokud vymyslí nějaký úvodní break v úplném začátku písně, který svým výrazným rytmickým motivem převyšuje melodickou či harmonickou stránku a pro posluchače je nezbytným k okamžitému rozpoznání písně, hraje ho vždy úplně totožně.

Miloš Meier si zahrál v několika profesionálních hudebních skupinách. V každé skupině uplatňoval jinou techniku nebo jiný styl hry, proto neoznačuje žádnou z kapel z hlediska techniky jako jednodušší či složitější. V každém seskupení se najde něco zajímavého a konkrétně pro bubeníka i náročného z hlediska hraní. Ve skupinách jazzových nebo improvizčních se musí absolutně soustředit na vzniklé změny a rovněž dbát na dynamiku hry, kdežto v kapele rockové či metalové musí vydat mimořádný fyzický výkon, protože se snaží o to, aby každý jeho silový úder byl dynamicky vyrovnaný jako ten předchozí. Snaží se zahrát celou skladbu z hlediska dynamiky stejně silně jako hrál na začátku, tudíž bude píseň znít od začátku do konce ve stejné hlasitosti. Když se v nějaké pasáži vyskytne rychlý break, měl by ho zahrát ve stejné hlasitosti jako hraje celistvý doprovod písně. Většinou bubeníků se stává to, že příliš rychlé přechody nedokáží zahrát velmi silně a zachovat tak dosavadní hlasitost rytmického doprovodu skladby. Na tuto technickou nedokonalost by si každý bubeník měl dávat velký pozor a může se jí vyvarovat pouze tehdy, pokud se na hlasitost své hry bude soustředit a začne techniku nacvičovat od pomalého tempa.

„Musím být technicky tak vyzrálý, abych tam ten break dokázal nasekat fakt v té síle jako hraju celou dobu. Nebaví mě bubeníci, kteří hrajou nějak hlasitě a pak začnou hrát rychle a uberou na té dynamice. To ztratí tu energii. Já chci hrát energicky a dynamicky pořád stejně. Samozřejmě, že někde se hodí hrát méně nahlas, tak to tak udělám, ale chci být technicky tak vyspělý, abych to dokázal v tom metalu zahrát všechno technicky stejně. Stejně nahlas i stejně precizně.“⁵⁴

Základem úspěšného dynamicky vyrovnaného hraní je cvičení všech přechodů v pomalých tempech, klidně i ve dvojnásobně pomalých. Až když dokáže precizně zahrát přechody v pomalém tempu, teprve tehdy zvyšuje tempo např. jen o 10 úderů za minutu. Tímto způsobem postupně zvyšuje rychlost a pokračuje až k výslednému tempu přechodů. Následující den opět začíná od pomalého tempa. Takto cvičil nejen breaky, ale i náročné rytmické pasáže skladeb, celé písně, svá sóla, cvičení do školy. Díky tomuto usilovnému soustavnému způsobu cvičení docílí rytmicky přesné, dynamicky vyrovnané precizní hry na bicí.⁵⁵

3.5.3 System vymýšlení a učení se nových skladeb

Miloš Meier neustále pracuje na nových skladbách nebo sólech, které se následně chystá hrát v jeho sólovém projektu Drumming Syndrom, nebo vymýšlí nové rytmické figury a breaky do písní, jež hraje poté s celou skupinou. Jednou za čas se podívá na zajímavá bubenická videa na internetu, ze kterých je možnost z hlediska nových technik také čerpat. Je dobré, že je na videu ukázána hra i v pomalém tempu a mimo to jsou rytmické figury občas zapsány do not, proto se je dokáže naučit i za poměrně krátký čas a lehce zapamatovat. Velkými jeho výhodami při nácvičování nových skladeb či rytmických modelů jsou praktická znalost mnoha cvičení, desítky hodin hraní denně, díky nimž je velice dobře technicky vybavený, a ovládání čtení notového zápisu. Ne vždy lze sehnat nahrávku, ke které by byl k dispozici grafický záznam, proto je schopný naučit se bez problému nové rytmy pouze pomocí odposlechu. Většinou je to pro něj nejrychlejší způsob naučení se a zapamatování si nové skladby.

Jednou za čas si Miloš Meier vybere nějakou technicky náročnější skladbu od známého bubeníka, na které pracuje třeba i několik měsíců. Např. nyní pracuje

⁵⁴ MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 28. 2. 2019].

⁵⁵ MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 28. 2. 2019].

na obtížnější skladbě ze sólové desky bubeníka Dava Weckla, kterou by chtěl hrát v projektu Drumming Syndrome. Skladba obsahuje mnoho rytmických změn a vyskytují se v ní technické prvky, a to konkrétně přírazy. Aby se ji naučil zahrát opravdu totožně bez jakýchkoliv rytmických obměn nebo úprav, celou skladbu si na počítači zpomalí o polovinu původního tempa. Prostřednictvím dvojnásobného zpomalení písni dokáže odposlouchat striktně to, co bubeník v daný moment hraje. V pomalém tempu i daleko lépe natrénuje obtížné technické prvky a až po absolutním zvládnutí celé skladby v pomalém tempu přechází postupně do rychlejších temp, až dojde k původnímu tempu skladby. Miloš Meier je zastáncem toho názoru, že když se chceme naučit za poměrně krátký čas nějakou skladbu, musíme ji začít hrát v rychlostně přijatelném tempu, ve kterém si stačíme přesně uvědomovat, co hrajeme. Pokud začneme trénovat píseň ihned ve výsledném tempu, zabere nám učení celé skladby dvojnásobně více času a ve výsledné fázi ji stále nebudeme mít tak dobře osvojenou, což se samozřejmě promítne i na celkovém vyznění.⁵⁶

3.5.4 Kolik hodin denně stráví cvičením dnes

V současné době Miloš Meier cvičí na nástroj pravidelně alespoň čtyři hodiny denně. Celý den má systematicky naplánovaný, aby využil co nejvíce volného času ke cvičení a k dalším činnostem. Dopoledne cvičí dvě hodiny, a když má chvíli volného času, řeší převážně své manažerské věci ohledně projektu Drumming Syndrome, se kterými je také mnoho starostí, protože si např. většinu svých vystoupení zařizuje sám bez manažerů. K bezchybnému naplánování koncertů mu pomůže předem daný rozpis všech koncertů s Dymytry až s půlročním předstihem. Mezi koncertování s kapelou si může naplánovat své sólové projekty. Na prvním místě je vždy kapela, až poté jeho sólový workshop. Dále odepisuje na e-maily, spravuje své internetové stránky a účet na Facebooku či se zabývá přípravou nového zboží s vlastním logem, které je možno zakoupit na jeho internetové stránce. Odpoledne si opět zahraje minimálně další dvě hodiny, protože je pro něj příjemnější, když si celkový čas cvičení za den rozfázuje. Daleko více se soustředí a cvičení pak není tolik fyzicky náročné pro jeho tělo, myslí totiž už i na své zdraví. Proto se mimo to snaží i rekreačně sportovat. Např. zrealizuje večerní plavání v bazénu nebo rekreační běh. Zkrátka se snaží dělat i jinou tělesnou aktivitu než jen bubnování a udělat tak něco zdravého pro své tělo.⁵⁷

---

56 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 1. 3. 2019].

57 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 7. 12. 2018. [cit. 2. 3. 2019].

3.6 Pedagogická činnost

Miloš Meier se nikdy nechtěl stát učitelem bicích nástrojů i přes to, že vyrůstal v učitelské rodině. Jeho snem a cílem bylo stát se jen výborným bubeníkem světového formátu. Ovšem díky rodičům, kteří byli učitelé, měl k pedagogické činnosti blízko a dokázal si představit, co všechno obnáší vyučování někoho. I on si vyzkoušel vyučovat nespočet žáků dokonce už ve svých cca třinácti letech a dále v pozdějším věku vystupoval na hudebních seminářích, které komentoval i z hlediska techniky hry na bicí nástroje.⁵⁸

3.6.1 Soukromá výuka

První zkušenosti s vyučováním začínajících žáků získal už na druhém stupni základní školy. Protože v okolí Hronova byl nedostatek učitelů na bicí, naskytly se mu nabídky vyučovat nějaké zájemce, a když on sám už techniku hry na určité úrovni ovládal, tyto nabídky rád přijal. Po dobu studia na konzervatoři už měl několik svých žáků, které soukromě vyučoval, a postupem času mu přibývalo více a více žáků. Nabízel soukromé hodiny hlavně proto, protože to byl jeden ze zdrojů finančních příjmů. Výdělek ihned utratil za potřebné věci týkající se vybavení bicí soupravy. Jeho prioritou bylo vždy cvičení a rozvíjení se ve hře na bicí, tudíž si žáky vždy naplánoval před nebo po cvičení. Se svými žáky se na další termín hodiny domlouval až po odučení lekce. Neměli předem stanovený stále stejný den a přesný čas výuky jako je tomu tak ve školách. Nikdy nevyučoval žáky více jak tři hodiny denně, protože celé dopoledne cvičil a vyučování využil jako takový odpočinek, a poté opět celé odpoledne hrál na bicí. Zájemců bylo neustále více a po absolutoriu na konzervatoři jich měl několik.

Jako učitel se u svých žáků snažil rozvíjet přesně to, co rozvíjel u sebe v začátcích hry i on sám. Zadával jim totožné materiály not a cvičení, které považuje za nezbytné pro bubeníka a on sám je také cvičil každý den. Vybíral několik technicky různých cvičení, o nichž byl přesvědčen, že díky nim on sám vždy nejlépe procvičil nebo zlepšil a dále rozvinul svou techniku hry. Jsou to např. cvičení z řad učebnic od Miloše Veselého, cvičení na malý buben, ale i na celou soupravu nebo i kvalitní učebnice ze zahraničních škol. Dodržuje pedagogickou zásadu individuálního přístupu, protože u každého hráče je třeba zaměřit se na něco jiného. Každý bubeník se nachází na jiné technické úrovni a až po poslechnutí jeho hry a pozorování pohybů při hře můžeme stanovit závěry, co je třeba

---

58 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 23. 3. 2019].

více rozvíjet a zlepšovat (např. koordinaci, držení paliček, rytmus). Vždy kladl důraz na preciznost cvičení a na rytmickou přesnost hry. Po svých žácích vyžadoval cvičení s metronomem. Snažil se jim ukázat a zároveň tak vytvořit návyk, jak by měli oni sami doma správně cvičit a jak dlouho by měli cvičit. Vyzdvihoval důležitost pravidelnosti cvičení. Pokud se chtěl žák naučit nějakou novou skladbu dle svého výběru, snažil se mu vyhovět a požadovaný hudební materiál zařadil do náplně hodiny. Zároveň žákům zdůrazňoval, že technicky náročné cvičení se musí hrát postupně od jednoduchých kroků až ke složitějším a že musíme respektovat technickou vyspělost hry, které následně vybereme nebo přizpůsobíme cvičení, jež se tak stane přiměřeným a vhodným. Nezaměřoval svou výuku pouze na jeden hudební styl, ale snažil se o univerzálnost v rámci hudebních stylů, aby se každý žák po seznámení s více hudebními styly mohl sám rozhodnout, jakému stylu se ve své hře bude dále nejvíce věnovat. Žáky nikdy nenutil ke cvičení, pouze se jim snažil najít nějaký vhodný systém cvičení a vysvětlit, proč je to tak důležité. Pokud to někdo z nich nepochopil nebo opakovaně chodil nepřipravený a další hodiny tak neměly žádný smysl, nemusel dále docházet na lekce k Milošovi, protože se jednalo pouze o dobrovolné soukromé vyučování. Ale zpravidla ho navštěvovali žáci, kteří o vyučování měli velký zájem.

Vyzkoušel si individuální výuku a práci s odlišnými věkovými skupinami žáků. Vyučoval úplné začátečníky, ale i pokročilé bubeníky. Mnohdy bylo pro něj lepší a snadnější vyučovat začátečníka, který neměl žádné zlozvyky, než pokročilého žáka se zažitými zlozvyky, protože pokud se chtěl technicky i koordinačně zlepšit, bylo nutné zlozvyky nejprve odstranit.

Vždy vyučoval jen soukromě, nikdy nebyl zaměstnaný jako pedagog na základní umělecké škole. Jedinou výjimkou bylo tříleté období, kdy vyučoval na pražské soukromé Mezinárodní konzervatoři Praha, ale po třech letech ukončil svůj zaměstnanecký poměr se školou hlavně z důvodu časové tísně. Na této škole vyučoval několik žáků, ale s výjimkou vyučování žáků u sebe ve zkušebně. Opět si hodiny se studenty plánoval podle svých volných hodin.

Pokud by někdo stál pouze o jednu vyučovací hodinu, musel by podle požadavků a schopností zájemce přizpůsobit učební plán, protože se domnívá, že za pouze jednu hodinu se toho nedá příliš vysvětlit a naučit. Navíc nebudeme mít nad žákem zpětnou kontrolu v další hodině, tudíž nevíme, jestli žák bude cvičit sám správně. Takovou jednorázovou lekci bychom měli chápat spíše jako motivační hodinu, která bude přínosná hlavně pro žákovo motivování ke hře na bicí.

Dnes se vyučování nevěnuje vůbec, a nebo jen minimálně, protože si plní své sny o žádaném a zaneprázdněném rockovém bubeníkovi a navíc má ještě ke koncertování mnoho dalších jiných aktivit. Dnes vyučuje pouze dva známé, především z důvodu přátelského vztahu. V současné době se mu velice daří v kariéře bubeníka, a proto musí stále každý den poctivě cvičit a za týden odehraje několik koncertů buď s kapelami, nebo sólově v rámci svého projektu Drumming Syndrome.⁵⁹

„Ale uvidím, jak to bude. Teď jak jsem se přestěhoval do nové fajn zkušebny, ve které se mi moc líbí, tak bych v ní chtěl trávit více času a zvažuji, že si zase pár žáků do volných chvil naberu. Jen tak, pro své zpestření času a zábavu.“⁶⁰

3.6.2 Workshopy

Miloš Meier poprvé vystoupil se svým sólovým programem v osmnácti letech na akci Yamaha drum meeting v pražském klubu Rock Café. Na koncertě vždy hrávali známí profesionální bubeníci, ale také byli vybraní mladí talentovaní hráči jako právě on, kteří se zde mohli prezentovat.

Od té doby, co začal hrát jako firemní hráč na činely značky Meinl, jednou za čas uspořádal pod jménem firmy workshop. Postupem času byl stále větší zájem o jeho workshopy. Hudební semináře se uskutečňovaly např. v prodejnách hudebních nástrojů, na hudebním veletrhu Muzika v Praze nebo v základních uměleckých školách po celé České republice. Hlavní náplní těchto workshopů byla především Meierova hra na bicí, která jím byla následně komentována a detailně popisována technika hry. Dále se věnoval problematice správného cvičení na bubny a samozřejmě také prezentoval činely Meinl. A to jak svou hrou na ně, tak i ústním komentářem. Sólové koncertování ho velice naplňovalo, byl rád, že může veřejně hrát skladby či technické prvky, které ve hře s celou skupinou nemůže hrát. Připravoval si svůj sólový program, který byl pestrý nejen pro bubeníky, ale i pro posluchače nehrající na bicí. Stával se známým a vyhledávaným bubeníkem, a proto jeho bubenicové workshopy navštěvovali i posluchači „nebubeníci“, kteří ho znali ze skupin, s nimiž koncertoval. Nacvičoval technicky náročné skladby, ale i skladby od známých hudebních skupin či písně, které hrál se skupinami. Skladby upravil a nacvičil tak, aby v nich daleko více vynikly bubny než jiné nástroje. Posluchači vždy

59 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 23. 3. 2019].

60 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 23. 3. 2019].

ocenili jeho sólový program, ale i celkové vystupování. Snažil se o to, aby jeho workshopy byly zajímavé i z hlediska vizuální stránky. Workshopy realizoval po celou dobu studia na konzervatoři.

Na konci studia na konzervatoři o svých workshopech stále více přemýšlel a chtěl je ještě více zdokonalit. Nechtěl vystupovat jen pod jménem Miloš Meier - bubenický workshop, ale chtěl dát svému sólovému projektu oficiální název. Přibližně ve svých dvaadvaceti letech vymyslel název Drumming Syndrome. Tento název zvolil proto, protože bubnování se stalo jeho syndromem. Drumming Syndrome rozděloval v počátcích na dvě varianty, jednou byl bubenický workshop, který se uskutečňoval především v základních uměleckých školách či v prodejnách hudebních nástrojů, a druhou variantou byly sólové koncerty, na kterých bubnoval hlavně ke znějící skladbě, jež byla předem upravená, zajímavá, pro posluchače známá a oblíbená, a vůbec nekomentoval po či během hraní svou hru. Při svém sólovém projektu často zpětně reagoval na ohlasy posluchačů sedících v obecnstvu. Když jimi byli převážně fanoušci skupiny např. Dymytry, kteří si spíše přišli poslechnout bubnování a známé melodie, vypustil komentáře popisující techniku hry, které pro ně byly stejně nic neříkající. Až po koncertě se zpětně věnoval malé skupince bubeníků, které naopak technika hry zajímala, a ukazoval jim různé způsoby hry přímo u bicí soupravy.

V současné době svá bubenická vystoupení neorganizuje formou workshopů, ale stále se snaží z workshopu zachovat alespoň částečně nějakou složku. A to buď stručným popisem své hry, anebo mezi jednotlivé skladby vstupuje populárně naučným komentováním zážitků z celosvětových bubenických festivalů. Vypráví např. zážitky z velkých měst, z festivalů, o setkáních s uznávanými světovými bubeníky nebo o celkové organizaci. Své povídání obohacuje o videodokumenty z prestižních zahraničních bubenických přehlídek (např. z Moskvy, Soulu či z Amsterdamu), jež jsou promítány na velkém plátně. Na videích jsou zachyceny zábavné spontánní okamžiky před či po vystoupení, na kterých hovoří o tom, jak se prezentoval v cizí zemi, o svém výkonu nebo o fanoušcích. Během krátké videoprojekce má možnost si na chvíli odpočinout, protáhnout se nebo se převléknout v zákulisí. Další vložkou během projektu je možnost otevřené diskuse, přičemž se každý z publika může na cokoliv zeptat. Těmito způsoby mnohem více zpřístupňuje své bubenické vystoupení i lidem nehrajícím na bicí.

Oproti workshopům před lety se současné vystoupení výrazně změnilo. Dnes svá vystoupení pořádá v divadle, v hudebním klubu či v kulturním domě a pravidelně si ho přichází poslechnout i více než dvě stě lidí. Nejčastěji se svůj bubenický koncert snaží

naplánovat v prostoru, kde se posluchači mohou posadit a on je vyzdvižen na pódiu, ale vstupenka na sezení není pravidlem. Občas vystupuje i v prostorech, kde lidé po celou dobu vystoupení musí stát. Drumming Syndrome je v časovém rozmezí cca dvou hodin. Pokud vystupuje s časově delším programem či je kladeno z publika mnoho dotazů, může se čas vystoupení protáhnout až ke třem hodinám trvání. Zajímá se také o to, aby na své příznivce zapůsobil i z hlediska vizuální stránky. Např. má působivě naaranžované celé pódium, během vystoupení za ním visí veliká plachta s vlastním logem, svou hru střídá s video projekcí a mimo to do jeho týmu patří zvukaři s profesionálním zvukovým aparátem i osvětlovači, kteří celé vystoupení profesionálně osvětlují.

Velkou inspirací mu jsou nejen koncerty se skupinou Dymytry, při kterých vše funguje na profesionální úrovni, ale i světová hudební show jak bubenické, tak i nebubenické. Např. se mu velice líbí koncerty amerického kytaristy Steva Vaie, který dle názoru Miloše Meiera svou hru velmi emočně prožívá a umí udělat obrovskou show pro posluchače. Dále obdivuje chorvatské instrumentální duo 2Cellos. Tvoří ho pouze dva violoncellisté, kteří hrají cover verze známých světových hitů a mají vymyšlenou krásnou show (např. světelnou, zvukovou), která napomůže k tomu, ještě s jejich profesionální hrou na nástroj, že dokáží naplnit svými posluchači obrovské stadiony. I takové instrumentální uskupení je pro něj velkou inspirací.⁶¹

„Vše se snažím udělat profesionálně až perfekcionisticky, bez chyby. Když na Drumming Syndrome přijde např. šedesátiletá paní, která chodí jenom na divadlo a o bubnech nic neví, tak se snažím o to, aby ji to bavilo a aby byla pouze mile překvapená z toho, co viděla a slyšela. Jsem rád za to, když mi zpětně lidé píšou maily, že vůbec nevěděli na co jdou, a jak byli nadšení, a že si nemysleli, že je bude dvouhodinové bubnování bavit. Proto se to snažím udělat i záživné pro lidi, kteří si normálně na youtube nepouštějí bubenická sóla.“⁶²

Program svého vystoupení cvičí každý den. Přehrává a opakuje si skladby, které již umí, ale také vymýšlí nové. Neustále se snaží objevovat nějaké nové zajímavé prvky, kterými by celé vystoupení oživil a zdokonalil. Dosavadní program mění až poté, co odehraje celé turné, které obsahuje přibližně dvacet koncertů na jaře či na podzim. Během této doby už ve zkušebně přemýšlí, jak by mohlo vypadat další turné, a co nového by

---

61 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 19. 7. 2019].

62 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 19. 7. 2019].

mohlo obsahovat. Je třeba, aby byl program obměněný, protože často navštěvuje stále stejná města a posluchači nechtějí opětovně slyšet úplně stejný program, jenž slyšeli před rokem. Tudíž dochází k obměně skladeb, ale pokud se některé z nich staly oblíbenými, znovu je zařadí do svého programu.

Jeho seznam skladeb obsahuje několik cover verzí světových hitů. Dále zařazuje i filmové soundtracky. Všechny tyto skladby se snaží upravit a vymyslet do nich zajímavé bubenické variace, groovy (rytmický hudební základ) či breaky. Písně upravuje i z hlediska jejich formy. Jeho cílem je, aby byl např. desetiminutový program obsahující nejlepší výběr převzatých skladeb co nejpestřejší, proto jednotlivé skladby sestřihává, poté je navzájem spojuje a mezi nimi vymýšlí i bubenická sóla. Skladby se liší svým hudebním stylem. Spojuje k sobě části skladeb např. metalových, popových, rockových či filmových melodií. Sestřihem docílí, že odlišné skladby na sebe mohou přirozeně navazovat a během pár minut zahraje vkuse co nejvíce úryvků nejznámějších světových hitů, které si obecnost rádo poslechne. Právě poslední půl hodina bubenického vystoupení se skládá z nepřerušené hry metalových a rockových hitů od světově proslulých kapel. Hity jsou sestřihané do cca dvouminutových úryvků. Tuto poslední část považuje za jakési vyvrcholení celého koncertu, která je pro posluchače velice atraktivní. V těchto hitech má opět předem vymyšlený a secvičený part na bicí nástroje. Světově známé písně si vybral např. od skupiny Metallica, Slipknot, Kiss, Bon Jovi či Queen. Tímto způsobem je zpracovaný veškerý program sólového vystoupení a je sestavený do dvou hodin. V letošním turné svůj Drumming Syndrome zahajuje hrou vestoje na malý bubínek, který je umístěn vpředu ještě před bicí soupravou. Na malý buben hraje technickou náročnou skladbu trvající cca tři minuty, poté hned usedne za soupravu a pokračuje cca čtyřminutovou skladbou, kterou hraje pouze na tom tomy, následuje přidávání činelů, po chvíli připojí svou hrou i malý buben a nakonec zapojí i basový buben. Až po spojení všech nástrojů z bicí soupravy zazní pro posluchače typicky známý, ale bouřlivý a působivý rytmický doprovod. Po předvedení hry na celou soupravu následuje přivítání posluchačů a představení jeho projektu. Po promluvě k obecnosti opět rozezní bicí soupravu skladbou, která je hudebním stylem odlišná od té předchozí. Postupně své vystoupení prokládá video dokumenty a mluveným komentářem. Do svého playlistu zařadil i technicky náročnou šestiminutovou skladbu od světově proslulého amerického jazzového bubeníka Dava Weckla, kterou se snaží zahrát totožně jako on. Než se skladbu naučil, trvalo to dva měsíce každodenní usilovné práce. Po celou dobu ji cvičil cca o sto úderů za minutu (BPM) pomaleji než je v originále, aby ji ve výsledném tempu

při vystoupení zahrál bez chyby a přesvědčivě a byl si při hře naprosto jistý. Celou skladbu se naučil pouze odposlechem. Další zajímavostí či obohacení programu je Milošova desetiminutová hra vestoje na malou sadu bicích nástrojů, kterou si Miloš navrhl a sestavil speciálně pro svůj Drumming Syndrome. Sada obsahuje malé tom tomy, tamburínu a činely. Na tuto malou sadu vytváří rytmický doprovod k předem připravené skladbě, ve které znějí jen smyčcové nástroje.

Jeho sólové vystoupení Drumming Syndrome může mít pro bubeníky pozitivní přínos z hlediska motivace a inspirace. Koncerty jiných bubeníků byly pro Miloše vždy inspirativní. Z vystoupení si můžeme zapamatovat různé rytmy a prvky, které si poté můžeme ve zkušebně zkusit zahrát. Koncerty profesionálních bubeníků by v nás měly vyvolat motivaci a chuť ke cvičení.

Na koncerty jezdí se svými asistenty velkou dodávkou. Jeho tým se skládá ze dvou až tří pomocníků. Jeden má na starost prodej Milošových reklamních předmětů (merchandise) ve stánku před a po vystoupení a také je řidičem dodávky. Dále zajišťuje správné načasování spuštění video dokumentů. Do reklamních předmětů patří oblečení (trička, mikiny, tílka, čepice, kšiltovky), paličky, plakáty, tašky a DVD. Druhý asistent má za úkol postavit a sbalit bicí soupravu. Oba nebo další asistent společně zajišťují správný chod během celého vystoupení z hlediska ozvučení, počítačové techniky a osvětlení.⁶³

„Název Drumming Syndrome jsem vymyslel proto, protože bubnování je pro mě takovým syndromem, takovou nemocí, protože nedokážu být jediný den bez bubnů. Bubnování je moje životní nadšení a náplň.“⁶⁴

3.7 Působení ve významných hudebních skupinách

V současné době Miloš Meier působí ve třech hudebních skupinách a to jsou Dymytry, která je pro něj prioritní, Drumming Syndrome, jenž bere také jako skupinu a plánuje si koncerty pouze v mezidobí, kdy nehraje se skupinou Dymytry, a Supergroup.cz, jež je z hlediska priority až na třetím místě.⁶⁵

63 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 23. 7. 2019].

64 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 3. 8. 2019].

65 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 3. 8. 2019].

3.7.1 Dymytry

Pražská metalová skupina Dymytry byla založena roku 2003 kytaristou Jiřím Urbanem mladším (synem Jiřího Urbana, zakladatelem skupiny Arakain). Kapelu tvoří čtyři instrumentalisté a jeden vokalista. Původním členem je nyní pouze Jiří Urban, jenž je označován za kapelníka a také píše hudbu pro skupinu. V roce 2005 nahradil tehdejšího zpěváka (Ondřeje Černého) Jan Macků, který má ve skupině mimo jiné úlohu textaře. V lednu 2008 nastoupil basový kytarista Artur Mikhaylov a vystřídal Marka Haruštiaka. Mikhaylov přispívá v kapele také skládáním hudby (nejznámějšími skladbami jsou např. Strážná věc či Barikády). V roce 2009 přišel do Dymytry kytarista Jan Görgel. Také on se podílí na skládání hudby a také připravuje světelnou a vizuální techniku na pódiu při koncertování.

Zajímavostí u této skupiny je koncertování v maskách, které si nechal vyrobit Jiří Urban od maskéra pracujícího pro Národní divadlo v Praze, neboť on sám vystudoval Taneční konzervatoř v Praze a v minulosti působil jako baletní tanečník právě v Národním divadle.

S hudební skupinou Dymytry začal Miloš Meier hrát v roce 2009 po oslovení od kytaristy Jiřího Urbana, který Miloše požádal o natočení první debutové desky s názvem Nesor. Skupina již pár let koncertovala a vystříдалo se v ní několik bubeníků. Miloše si na natočení nové desky vybrali proto, protože chtěli mít profesionálně nahané bubny od technicky zdatného bubeníka, který bude schopen zahrát všechny technické prvky jako např. velmi rychlé a přesné údery na basový buben. Po natočení desky se domluvili na tom, že v kapele zůstane nastálo a stane se tak novým členem skupiny. V té době měl stále závazky i u jiných skupin, které byly pro něj prioritní, a to především kvůli zdroji finančního příjmu. Skupina Dymytry zatím nedosahovala profesionální hudební úrovně a nebyla dosud známá pro posluchače metalové hudby, proto nebyl výdělek za koncerty příliš velký a nemohl se stát hlavním finančním příjmem. Skupina začala postupem času častěji koncertovat a stávala se pro posluchače více známou. Po technické stránce se všichni muzikanti více zdokonalili. Když kapela začala být čím dál více žádanější, Miloš Meier začal postupně omezovat své dřívější projekty a skupiny a Dymytry se pro něj stala přednostní. Zkoušení a koncertování s Dymytry ho velmi naplňovalo. Hudební styl metal, který skupina hrála, ho velice bavil a s ostatními členy si také dobře rozuměl v oblasti hudební, ale i z hlediska lidské povahy, proto ve skupině zůstal až do dnešního dne.

Hudební skupina Dymytry je pro něj v současnosti na předním místě. Nyní se skupině velmi dobře daří a stávají se čím více úspěšnějšími. Jezdí koncertovat po celé České republice, mimo to letos odehráli i velké turné v Německu. Svými fanoušky jsou velice žádaní a téměř každý víkend odehrají dva koncerty. Stále vymýšlí nové nápady, jak celkové vystupování na pódiu posunout výše, a neustále pracují na nových skladbách. Proto se rozhodl omezit další jiné hraní v hudebních projektech a skupinách a chce věnovat svůj čas hlavně Dymytry a Drumming Syndromu.⁶⁶

Členové skupiny už dnes nerealizují pravidelné zkoušky, protože téměř každý víkend koncertují. Většinou se domluví na jednom dlouhém týdenním soustředění před dalším koncertním turné. Zamluví si prostor ve velkém kulturním domě, kde si secvičují nový program. Precizně připravují své vystoupení i z hlediska ozvučení a vizuální stránky. Postaví se kompletní zvuková technika, kytarové aparáty, připraví se osvětlení, které je naprogramované přesně do hudby ještě s LED obrazovkou (aktivní zobrazovací zařízení). Hudba a vizuální show (světla, LED obrazovky, pyrotechnické efekty) jsou vymyšleny tak, aby byly provedeny v časovém souladu, tedy synchronizovaně.

Nový hudební materiál, jenž bude obsahovat nové CD, si členové posílají přes internet. Melodie, riffy či téměř hotové skladby obohatí každý zvlášť o své hudební nápady nebo se naučí přesně to, co po nich vyžaduje autor písně. Tenhle systém Milošovi vyhovuje, protože poté přijde do studia maximálně připravený a je schopný natočit bicí nástroje na první pokus. Výhodou je, že se ve studiu nemusí sejít zároveň všichni členové. Členové své party natočí jednotlivě dle svého volného času a nemusí natáčením zdržovat ostatní hráče, protože každý z nich nemusí být přítomen u natáčení spoluhráčů. V případě potřeby přijde pouze autor skladby, který si poslechne, zda je skladba zahráná a natočená podle jeho představ. Autoři velmi často naprogramují do skladby pomocí počítače automatické bubny či kytary a ukáží tím, jak si představují part pro konkrétní nástroj. Miloš poté jejich hudební myšlenku zpřesňuje, kopíruje nebo jim nabídne svou představu o aranžmá bicích nástrojů.⁶⁷

---

66 ČERVENKA, Jan. Miloš Meier. Nemůžete čekat, že dostanete všechno hned a zadarmo. Muzikus. 2018, říjen, s. 23-26. ISSN 1210-1443.

67 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 3. 8. 2019].

3.7.2 Spolupráce s Gusem G.

Konstantinos Karamitroudis, říkající si Gus G., se narodil 12. září 1980 v řeckém městě Soluň. Ve svých deseti letech se začal učit na klasickou kytaru, ve čtrnácti letech začal hrát na elektrickou kytaru, na kterou hrál denně osm až jedenáct hodin po dobu tří let. V roce 1998 nastoupil na americkou vysokou školu jazzové a populární hudby Berklee College of Music, na níž vydržel pouhé dva týdny. Následně se seznámil s americkými významnými instrumentalisty (např. s bubeníkem Matthewem Robertem Scurfieldem) a nahráli v rámci svého projektu sedmiskladbové demo. Z projektu se stala po třech letech oficiální power metalová skupina nazývajícím se Firewind. Po oslovení švédským producentem se Gus G. přesunul na několik let do Švédska, kde působil pět let v metalové skupině Dream Evil. Dále byl členem power/thrash metalového projektu Mystic Prophecy, poté působil v melodicko-death metalové skupině Nightrage. V roce 2001 se vydal na svou sólovou dráhu a nahrál svou první desku Guitar Master s devíti skladbami. V roce 2002 obnovil svůj první projekt Firewind, se kterým vydal oficiální desku, a uchytil se tak na hudební scéně. V roce 2005 zastupoval kytaristu ve skupině Arch Enemy na Ozzfestu, kde si jej všiml Ozzy Osbourne. Za nějaký čas ho kontaktoval Ozzyho baskytarista Rob Nicholson a nabídl mu, ať přijede na zkoušku do Los Angeles. Od roku 2009 začal spolupracovat s Ozzyem Osbournem.⁶⁸ Spolupráce skončila v roce 2017 na rozhodnutí Guse G. z důvodu časové vytíženosti. Dnes koncertuje se svou skupinou Firewind a také se začal věnovat své sólové tvorbě a roku 2018 vydal již třetí desku s názvem Fearless.⁶⁹

Spolupráce Miloše Meiera a Guse G. nastala začátkem roku 2018. Gus G. jej kontaktoval a nabídl mu, zda by s ním odehrál několik koncertů po celé Evropě. To byla pro Miloše velmi zajímavá nabídka, protože Gus G. je metalový kytarista světového formátu. První koncerty se měly uskutečnit už následující měsíc a Miloš se musel rozhodnout, zda se vzdá svých českých hudebních skupin, se kterými má již naplánovanou celou řadu koncertů. Rozhodoval se, jestli do Dymytry za sebe zajistí zástup. Nakonec ale hraní odmítl, protože nechtěl rušit své závazky, avšak se domluvili na jiné pozdější termíny. První festival s ním odehrál v létě a na podzim spolu odehráli evropské turné. Po získaných zkušenostech se rozhodl angažmá s Gusem G. ukončit. Dojížděním

---

68 RUČKA, Jirí. Gus G. - silný a svobodný jako orel. In: Idnes.cz [online]. 22. 2. 2015 [cit. 13. 8. 2019]. Dostupné z <https://rucka.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=450302>.

69 DIVITA, Joe. Zakk Wylde was asked to rejoin Ozzy Osbourne's band because Gus G. ,couldn't do it'. In: Loudwire.com [online]. 5. 6. 2018 [cit. 13. 8. 2019]. Dostupné z <https://loudwire.com/zakk-wylde-rejoin-ozzy-osbourne-band-gus-g-couldnt-do-it/>.

a cestováním by přišel o veškerý volný čas a navíc se chtěl dále věnovat svému projektu Drumming Syndrome a také Dymytry, protože to ho baví a naplňuje ze všeho nejvíce.

Gus G. poslal Miloši Meierovi seznam skladeb společně s nahrávkami, které se měl naučit na bicí na jejich společné turné. Miloš Meier odposlouchával svůj part na bubny velmi detailně a také se ho naučil precizně zahrát. Dokonce se díval i na videozáznamy z jeho koncertů, kde požadované skladby zaznívají naživo a ne na studiové nahrávce, tudíž se mohl předem připravit i na neočekávané koncertní změny dle typického stylu hry muzikanta. Dále pozoroval i odposlouchával v konkrétních skladbách více bubeníků, kteří s Gusem G. hráli dříve, a to opět jak na nahrávkách, tak i na videích a někdy skladby obohatil i svými vymyšlenými prvky. Ale zásadní pro něj byly studiové nahrávky, které se naučil úplně totožně a to z důvodu, aby se Gusovi G. hrálo naprosto dobře a přirozeně a aby se cítil při hraní s ním jistě, komfortně i profesionálně, to vše bylo pro Miloše důležité. Na koncertování s Gusem G. se připravoval opravdu profesionálně a do přípravy musel investovat mnoho času. Za nějaký čas Gus G. dorazil za Milošem a vyzkoušeli si zahrát společně všechny písně ze seznamu skladeb. Zkouška proběhla bez problémů a skladby v podstatě jen přehráli od začátku do konce. Kytarista byl příjemně překvapený, dokonce až nadšený z profesionální Milošovy hry i z jeho maximální připravenosti. Dopadlo to tak, že po jedné zkoušce společného hraní se profesionální muzikanti vydali koncertovat do různých evropských měst.

Koncertování s Gusem G. dnes bere jako velké obohacení a získání nových zkušeností. Měl možnost porovnat fungování české a evropské hudební scény. Také si vyzkoušel jak je nepříjemné trávit několik hodin v obytném tourbusu, když cestovali po celé Evropě. Po všech zkušenostech s Gusem G. došel k uvědomění si toho, čeho svou pílí a vytrvalostí v Čechách dokázal, jakou si vytvořil za několik let základnu fanoušků. Toho, čeho všeho dokázal, si velice váží a nechtěl by nic z toho ztratit nebo začínat někde ve světě úplně od začátku. Uvědomil si to, že i když máme možnost začít hrát ve světě s nějakou již úspěšnější a známější osobností, znamená to, že začínáme stejně úplně od začátku. Musíme počítat i s výrazným zhoršením finančních prostředků oproti těm, které jsme byli schopni vydělat u nás, protože v cizině nikdy nebudeme mít hned tak výraznou základnu obdivovatelů.⁷⁰

„Dospěl jsem k názoru, že po těchto zkušenostech si vážím toho, čeho jsem dosáhl tady, a co máme tady, protože jsem zjistil to, že i když je

---

70 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 14. 8. 2019].

možnost začínat s někým úspěšným, tak to kolikrát znamená začínat od píky. A to za ne tak dobrých finančních podmínek, kterých mám tady. Samozřejmě záleží na tom, s kým hraješ. Pokud tě osloví Metallica, tak ty podmínky budou diametrálně odlišné... Ale s tím Gusem G. šlo o klubové koncerty, takže neměly žádný velkolepý formát.“⁷¹

3.7.3 Spolupráce s Michalem Pavlíčkem

Pro Miloše Meiera byla spolupráce s Michalem Pavlíčkem obrovskou zkušeností, na kterou vzpomíná dodnes velice rád.

V devatenácti letech se pokusil udělat konkurz do kapely BSP ještě asi s pěti vytipovanými bubeníky. Meier konkurz vyhrál a stal se tak bubeníkem skupiny. BSP je české rockové trio vznikající v 90. letech. Název vznikl ze začátečních písmen v příjmení členů, kteří skupinu založili. Ota Balage je znám jako český hudebník, dirigent a skladatel a ve skupině hraje dodnes na klávesy, které mají baladický a popový charakter. Kamil Střihavka ve skupině BSP působí jako zpěvák se svým nezaměnitelným vokálem a Michal Pavlíček, který BSP kompletuje svými živými kytarovými riffy a virtuózními sóly. První společné album otextované v angličtině vyšlo roku 1993 a druhé album již v češtině vyšlo o rok později. Obsahovalo např. asi nejznámější píseň Zemi vzdálenou. Uskupení aktivně hrálo od roku 1992 do roku 2006, poté se na pár let umlčelo a začalo tvořit a zkoušet zas od roku 2011. Miloš Meier už pár let se skupinou nekoncertuje z důvodu zaneprázdněnosti.⁷²

Po konkurzu do BSP si Michal Pavlíček následně vybral Meiera i do svého sólového projektu Michal Pavlíček a trio, dále mu zprostředkoval hraní v několika dalších svých projektech, kterými byly např. Pavlíčkovy muzikály (např. v roce 2008 Dáma s kaméliemi) či studiové nahrávání hudby, již složil pro různé seriály, filmy (např. romantická komedie Vánoční hvězda z roku 2012) nebo na nové CD (např. trojCD Srdeční záležitost). Součinnost s Michalem Pavlíčkem je pro Miloše jedna z nejdůležitějších významných hudebních událostí, které ho v životě potkaly, a považuje ho za nejvíce důležitého muzikanta, s nímž mohl hrát, tvořit a spolupracovat. Miloš Meier ho označuje

---

71 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 14. 8. 2019].

72 REDAKCE. BSP slaví na turné 25 let od debutové desky. Kapela připravuje i nový singl. In: Ireport.cz [online]. 9. 11. 2018 [cit. 11. 10. 2019]. Dostupné z <https://www.ireport.cz/clanky/news/bsp-slavi-na-turne-25-let-od-debutove-desky-kapela-pripravuje-i-novy-singl>.

za vynikajícího muzikanta světového formátu, i když bohužel není ve světě tak známý, ale svým hraním, chováním i myšlením je pro něj naprostou světovou špičkou a prvotřídním profesionálem ve svém oboru. Váží si toho, že mohl hrát řadu let s takovým jedinečným hudebníkem, ale i toho, že se spolu velice spřátelili a že jsou blízkými přáteli i dnes. Stále mile vzpomíná na jejich spolupráci a mrzí ho, že se jejich cesty rozdělily. Miloš Meier se musel před lety rozhodnout, zda ukončí spolupráci s Michalem Pavlíčkem z důvodu nedostatku času. Toto rozhodování bylo pro Miloše značně složité, protože měl ke hraní s Michalem Pavlíčkem silný citový vztah. V tu dobu se mu začalo velmi dobře dařit z hlediska proslavení svého Drumming Syndromu a také byl nadmíru zaneprázdněn koncertováním se skupinou Dymytry. Těmto dvěma projektům se chtěl věnovat naplno a vydat se tak svou vlastní cestou, zároveň se však snaží o zužitkování všech získaných zkušeností, které nabyl s Michalem Pavlíčkem. I přes těžké rozhodování se odhodlal k ukončení spolupráce s Michalem Pavlíčkem.

Díky přetrvávání jejich přátelského vztahu opět došlo ke vzájemné hudební spolupráci. Miloš Meier se podílel na vytvoření nového Pavlíčkova CD studiovým nahráváním bicích v nových skladbách. Michal Pavlíček své nové CD (vydané v březnu 2019) obsahující šestnáct skladeb pojmenoval Pošli to tam! Mimo to se spolu stále potkávají při koncertování ve skupině Supergroup.cz a dále se budou potkávat při hraní Pavlíčkových výjimečných koncertů. Pokud ho Michal Pavlíček osloví a bude potřebovat od Miloše mimořádnou pomoc s koncertováním, vždy se bude snažit být nápomocným a najít si na něj nějaký čas, ale bohužel už to nemůže být v rámci pravidelného zkoušení a vystupování.⁷³

3.8 Účast na významných bubenických festivalech

Miloš Meier se zúčastnil jako hráč již několika předních bubenických festivalů. Často koncertoval na festivalech Meinl Drum Festival, které pořádá hudební firma Meinl v různých evropských státech. Se svým sólovým programem vystoupil např. na Meinl Drum Festivalu v Německu (v roce 2012) a v Polsku, a to konkrétně ve Varšavě (v roce 2016). Dalším zajímavým festivalem byl Adams Drumworld Festival (v roce 2016) opět v Nizozemsku, kde se setkal s předními světovými bubeníky (Dave Weckl, Virgil Donati).

---

⁷³ MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 11. 10. 2019].

Již zabubnoval i v italském městě Boloni na hudebním veletrhu Music Italy show (v roce 2014). Zahrál si také na zajímavém festivalu v Holandsku, který pořádal majitel rozsáhlé firmy zabývající se hudebními nástroji, tudíž se tam setkal jako jediný bubeník z Čech se známými bubeníky z Nizozemska. Svůj bubenický program předvedl i v Rusku. Vystoupil také na nejprestižnějších bubenických festivalech ve Španělsku (v roce 2011) a v Jižní Koreji (v roce 2017). Účast na eminentních světových festivalech je pro něj takovou odměnou za každodenní tvrdou práci a dřinu, zároveň se vždy dostaví nový zápal do hry, a to díky zážitkům, které si prožil na festivalech.

„Těch akcí už bylo docela dost. Vždycky je to pro mě obrovský zážitek, mimořádný zážitek, a takový svátek, protože tam mám možnost setkat se s tou bubenickou špičkou, s hudebními mými vzory a hrdiny, potkat je tam osobně, zahrát si s nimi na jednom pódiu... Takže to jsou fakt skvělé zážitky. Je to i takový dárek pro mě za tu práci, kterou do toho všeho dávám.“⁷⁴

Na festivalech to probíhá tak, že každý bubeník vystoupí v přesně stanovenou dobu a jeho sólový program trvá také určitý, předem domluvený čas, který by měl dodržet. Většinou hráči mají na svůj program padesát minut až hodinu „čistého“ času. Miloš Meier se do svého playlistu snaží zařadit ty nejlepší skladby a to jak z hlediska technické náročnosti, tak i z hlediska posluchačské preference skladeb. Především vybírá a čerpá z Drumming Syndromu.⁷⁵

3.8.1 La Rioja Drumming Festival ve Španělsku

Jedná se o jeden z největších bubenických festivalů na světě. Na pódiu tohoto festivalu mohou vystoupit jen nejlepší světoví bubeníci. V roce 2011 firma Meinl, která spolupracuje s festivalem, doporučila Miloše Meiera na bubenický festival do Španělska jako hráče, tedy jako hráčského zástupce firmy, tudíž měl to štěstí, že se svou hrou na bicí mohl vystoupit na stejném pódiu jako např. bubeníci Ray Luzier ze známé kapely Korn, Tommy Aldridge, který hrával s Ozzy Osbournem a s kapelou Whitesnake, Chris Coleman hrající např. s americkým zpěvákem Princem Rogersem Nelsonem.

---

74 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 13. 10. 2019].

75 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 13. 10. 2019].

Vystoupit na největším bubenickém festivalu v Evropě bylo pro Miloše Meiera nezapomenutelným zážitkem a zkušeností. Když se vrátil domů, okamžitě šel cvičit do zkušebny a začal sám sebe dále hráčsky rozvíjet místo toho, aby si odpočinul či oslavoval svůj velký úspěch. To všechno, co tam zažil, v něm vzbudilo ještě větší zájem o cvičení a věděl, že takových bubenických přehlídek se chce zúčastňovat opětovně. Nejvíce ho fascinuje, když se může setkat na pódiu se svými bubenickými vzory.⁷⁶

Zajímavým zpestřením v závěru celého festivalu byla na programu společná hra všech bubeníků, každý bubnoval na svou soupravu. Bubeníci společně hráli přibližně deset minut a jednalo se o bubenickou improvizaci hru. Toto vystoupení hodnotili kladně především posluchači, ale velice přínosné a zábavné to bylo i pro samotné hráče.⁷⁷

3.8.2 Seoul Drum Festival v Jižní Koreji

Nejdále od domova zatím hrál na bubenickém festivalu v korejském městě Soul. Tento festival byl výjimečný svou monstrózností. Celý dvoudenní festival se konal venku, kde bylo postaveno obrovské pódium (stage), na pódiu byly nainstalovány veliké LED velkoplošné obrazovky či stěny, jako kdyby zde měla vystoupit skupina Metallica, dle slov Miloše Meiera. Na festival se dostavilo cca čtyři tisíce korejských posluchačů.

Na tento festival se Miloš Meier nedostal přes firemní hráčství značek Meinl nebo Tama, ale vyloženě ho oslovil pořadatel celého festivalu, který objevil a zhlédl Milošova bubenická videa. Kontaktoval ho e-mailem, ve kterém mu nabídl, zda by si nechtěl zahrát na festivalu v Soulu s nejlepšími světovými bubeníky, a to byla pro Miloše velmi radostná zpráva. Miloš Meier účinkoval na festivalu oba dva dny. Program obou dnů byl naplánován na půl dne. Vystoupilo zde i několik korejských bubenických souborů. Celý festival byl sestaven jen z čísel, která představovala velkolepou show útočící na všechny lidské smysly. Soul je ohromně technické, extravagantní a moderní město a veškeré využití nejnovější techniky a modernizace se projevilo právě i na pódiu, v zázemí pro muzikanty nebo i v celém areálu.

Miloš Meier napsal pořadatelům festivalu přesné požadavky na bicí nástroje. Dopodrobna sepsal typy a rozměry bubnů, činelů, stojanů a pedálu. Perfektně zajistili všechno, co vyžadoval, ale pro lepší pocit si s sebou vzal double pedál (dvojitý pedál

---

76 ČERVENKA, Jan. Miloš Meier. Nemůžete čekat, že dostanete všechno hned a zadarmo. Muzikus. 2018, říjen, s. 26. ISSN 1210-1443.

77 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 12. 10. 2019].

k velkému bubnu), který má přesně nastavený a vyladěný pro svá chodidla. Na místě si všechny hardware a bubny postavil, vyladil a nakonfiguroval podle své potřeby.

I profesionální bubeník jako je Miloš Meier může mít trému a strach, proto se pečlivě připravoval čtyři měsíce před odjezdem na svůj bubenický výstup. Zajímavostí bylo, že na svůj sólový blok měl pouze dvacet minut. Během této krátké doby chtěl předvést ty nejlepší, ale zároveň i technicky nejpestřejší skladby. Každý den svůj playlist přehrával, měnil a vylepšoval, aby bylo vše dokonalé. Když dorazil do Soulu, pouze se plně soustředil na své hraní. Nechodil na žádné prohlídky města, ale stále byl na hotelu v pokoji, kde koncentroval své myšlenky pouze na hraní. Dopoledne se konala zvuková zkouška přímo na pódiu. Každý bubeník si mohl zahrát na svou bicí sadu. K sólovému výstupu byly připraveny světelné panely svítící a blikající do rytmu, LED obrazovky, na kterých byl promítán živě Miloš, jeho jméno, loga či videoklipy. Byl nadšený z toho, jakou mu při hraní zprostředkovali krásnou variabilní monstrózní scénu. Celé vystoupení natáčelo několik kamer a rovnou se záznam vysílal živě v jihokorejské televizi. Miloš si poté videozáznam ještě upravil a zveřejnil ho na svém kanálu na youtube, dále z tohoto materiálu ještě natočil krátký video dokument, jenž pouští na plátně během vystoupení v projektu Drumming Syndrome.⁷⁸

„Určitě tento festival považuji za jeden z těch maximálních a největších bubenických zážitků, co jsem kdy zažil.“⁷⁹

3.9 Diskografie

Miloš Meier se podílel během své kariéry na profesionálním studiovém natáčení již na několika hudebních deskách. Jeho diskografie obsahuje několik vydaných CD s vlastními kapelami či s významnými sólovými interprety, přispěl svou hrou také v muzikálové tvorbě nebo natočil na albech jen některé skladby, o které ho požádali známé hudební osobnosti.

---

78 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 13. 10. 2019].

79 MEIER, Miloš. Rozhovor. Osobní setkání v Praze 21. 3. 2019. [cit. 13. 10. 2019].

3.9.1 Dymytry

Se skupinou Dymytry natočil šest CD, čtyři CD v rozsahu EP⁸⁰ (extended play), dvě DVD z živých koncertů a ve spolupráci s kapelou Arakain vydali ze společných turné dvě DVD. Alba jsou tvořena stále stejnými členy, kterými jsou Jan Macků (zpěv), Jiří Urban (kytara), Jan Görgel (kytara), Artur Mikhaylov (basová kytara) a Miloš Meier (bicí).

Alba klasického rozměru na CD

- Nesor (2010) – CD obsahuje jedenáct skladeb.
- Neonarcis (2012) – CD obsahuje třináct skladeb.
- Homodlak (2014) – CD obsahuje třináct skladeb.
- Agronaut (2016) – CD obsahuje jedenáct skladeb.
- Reser (2017) – dvoudiskové kompilační (nepůvodní) album, které obsahuje remaster⁸¹ alba Nesor, remake⁸² alba Psy-core (debutové album z roku 2006) a všechny původní skladby z EP Z pekla a ze Sedmero krkavců a navíc jednu novou skladbu nazývanou se Iluze.
- Revolter (2019) – nejnovější CD obsahující jedenáct skladeb.

Zkrácená alba (EP) na CD

- Z pekla (2015) – CD obsahuje pět skladeb, dvě nové skladby a tři starší skladby, které jsou natočeny z živého koncertu.
- Sedmero krkavců (2017) – CD obsahuje tři nové skladby.
- United We Stand (2017) – CD obsahuje tři skladby, které jsou nazpívané v anglickém jazyce. Skladby vycházejí ze své původní české verze. Skupina toto EP určila pouze pro zahraniční publikum při příležitosti koncertování v cizině.

---

80 EP je označení pro menší typ vinylových desek. Každá strana obsahuje dvě či maximálně tři přibližně třiminutové skladby. Zkratkou EP bývají označována i CD s krátkými hracími časy, která překonávají běžný rozsah singlů.

81 Remaster znamená převedení (znovuzpracování, vylepšení) původní nahrávky do nové podoby nebo také odstranění nežádoucích jevů jako jsou např. šumy.

82 Remake znamená nové přepracování staršího díla.

- **Beast from the East (2018)** – CD obsahuje čtyři skladby, které jsou opět nazpívány v anglickém jazyce a jsou přeloženy podle původní české verze skladeb.

Koncertní alba na DVD

- **Živě 2015** – album obsahuje DVD1 (záznam jednadvaceti skladeb z koncertu v Paláci Akropolis), DVD2 (šest skladeb z koncertu na Master of Rock 2015) a CD (sedmnáct skladeb z koncertu v Paláci Akropolis).
- **Monstrum žije! (2018)** – dvě koncertní DVD a CD. DVD1 obsahuje třináct skladeb, DVD2 obsahuje devět skladeb a CD obsahuje šestnáct skladeb. Všechny nahrávky jsou zaznamenané z pražského koncertu v Malé sportovní hale roku 2018.

Koncertní alba se skupinou Arakain na DVD

- **Arakain Dymytry Tour 2014** – DVD ze společného turné z roku 2014. Album bylo nahráno na koncertech v Pardubicích a v Hronově.
- **Arakain/Dymytry – Live 2016** – koncertní album ze společného turné ve formátu DVD. Obsahuje jedenáct skladeb.

3.9.2 Michal Pavlíček

- **Beatová síň slávy (2006)** – DVD je záznamem z koncertu v Sazka aréně z roku 2006. Michala Pavlíčka doprovází Symfonický orchestr Českého rozhlasu.
- **Obraz Dorian Graye (2006)** – dvojCD obsahuje šedesát šest skladeb z Pavlíčkova muzikálu.
- **Dáma s kaméliemi (2008)** – CD obsahuje dvacet jedna skladeb, které jsou studiovými nahrávkami z Pavlíčkova muzikálu Dáma s kaméliemi.

- Srdeční záležitosti (2010) – trojCD obsahující třiatřicet skladeb. Michala Pavlíčka doprovází na basovou kytaru Martin Ivan a na bicí Miloš Meier. V některých písních zpívá např. Bára Basiková či Monika Načeva.
- Kulatiny (2016) - CD obsahuje patnáct písní z jubilejního koncertu v pražském Fóru Karlín. K němu je připojeno navíc DVD s dokumentem režiséra Miloslava Doležala, jenž natáčel s Michalem Pavlíčkem formou časosběru od roku 2010.
- Pošli to tam (2019) – CD obsahuje šestnáct skladeb.

3.9.3 Kamil Střihavka

- Kamil Střihavka & Leaders! – 365 (2008) – CD obsahuje devět skladeb, které složil Kamil Střihavka a se skupinou Leaders! je společně připravili ve studiu.
- Best of Kamil Střihavka: 20 let na scéně (2009) – dvojalbum největších hitů za dvacet let obsahuje třicet čtyři skladeb.

3.9.4 Drumming Syndrome

- Drum show (2012) – DVD obsahuje záznam živých vystoupení z Drumming Syndrome, rozhovory, pohled do zákulisí, videoklipy a archivní materiály.

3.9.5 Další skupiny a sóloví interpreti

- Tortharry – White (2003) – Miloš Meier se stal na této desce speciálním hostem české death metalové skupiny a natočil skladby: Intro, Of Soul And Flesh, A Foe Inside, The Amboned, Prayer, Remembrance a Act And Thoughts.

- Petr Poláček & Iluze (2005) – Petr Poláček je finalista soutěže pro zpěváky Česko hledá SuperStar. Natočil CD obsahující dvanáct rockových skladeb.
- Gazely – Gazely (2006) – čtyřčlenná dívčí poprocková skupina.
- B. S. P. – Best Of & Live in Retro Music Hall (2006) – DVD obsahuje záznam čtrnácti skladeb z vyprodaného koncertu v klubu Retro v Praze a CD, na kterém je nahráno čtrnáct nejlepších skladeb.
- Victoria – Velvet (2008) – CD obsahuje dvanáct skladeb ve stylu R&B, dvě skladby natočil na bicí Miloš Meier (Vici Rock a And It's You).
- Noid – Rány (2012) – debutové metalové album muzikálového zpěváka Václava „Noida“ Bárty.
- Václav Noid Bárta (2013) – další sólové album obsahující jedenáct skladeb.
- Dizenter – Code – X Hyperborea (2014) – CD obsahující devět skladeb thrash-metalového projektu Dizenter.
- Dizenter – Armageddon (2014) – další CD s jedenácti thrash-metalovými skladbami.
- Second Chance – Dotyky (2014) – rocková pražská skupina vydává CD obsahující dvanáct skladeb. Veškeré bicí party natočil Miloš Meier.
- Stroy – Adam Reborn (2014) – CD obsahující třináct písní vydalo grunge-rockové trio ve složení: Michal Skořepa (zpěv a kytara), Jakub Antl (basová kytara) a Miloš Meier.
- Stroy – Like It or Not (2015) – EP obsahující grunge-rockové čtyři skladby natočené v Los Angeles.
- Daniel Landa – Žito (2015) – český rockový zpěvák vydal rockové CD s dvanácti skladbami.

- Richard Müller, Michal Pavlíček, Michal Horáček – Sociální síť (2015) – CD
obsahuje dvanáct písní, které
jsou spojené tématem
sociálních sítí.⁸³

---

83 MEIER, Miloš. Audio - discografie. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 12. 12. 2019]. Dostupné z:<https://www.milosmeier.com/audio-diskografie/>.

ZÁVĚR

Miloš Meier, vynikající bubeník, ale také svým chováním přátelský a milý člověk, se stal hlavním předmětem zkoumání mé diplomové práce. Mimo něho jsem se v kapitolách zmínila i o metalové hudbě. Zaměřila jsem se zde převážně na její vznik, následný vývoj v zahraničí, ale i na domácí scéně a představila jsem několik důležitých českých bubeníků, neboť byli úzce spojeni se vznikem metalové hudby.

Mnou vybrané téma týkající se metalové hudby a metalových bubeníků je mi velice blízké, protože se i já sama již několik let věnuji hře na bicí nástroje. V hudebním oboru ve hře na bicí nástroje jsem dokončila dva cykly v základní umělecké škole a nyní se vzdělávám již čtvrtým rokem na konzervatoři. Mimo jiné ve svém volném čase aktivně hraji a koncertuji s rockovou skupinou, a proto mě hledání nových informací, které souviselo s bicími nástroji, bubeníky a metalovou hudbou, velmi naplňovalo a dále vzdělávalo.

Za můj největší osobní splněný cíl považuji soukromé setkání s Milošem Meierem v Praze, které se uskutečnilo hned dvakrát, jednou v prosinci a po druhé koncem března. Miloš Meier na mě vždy působil jak z článků, tak i v médiích či na koncertech jako sympatický člověk. O jeho přátelské, klidné a humorné povaze jsem se mohla přesvědčit sama prostřednictvím našich setkání.

Pro objasnění a vžití se do dané problematiky jsem navštívila i některé Meierovy koncerty. Jedním z nich byl jeho sólový projekt Drumming Syndrome, který může být pro hráče na bicí nástroje velmi obohacující a motivační. Také jsem viděla, a především slyšela hrát Miloše Meiera na koncertě Michala Pavlíčka a jeho tria. A poslední mou navštívenou událostí se stal koncert kapely Dymytry, kde Miloš Meier exceloval ve hře na bicí nástroje.

Na základě nahraného zvukového materiálu jsem zpracovávala důležité informace týkající se osobnosti Miloše Meiera. Pro obohacení textu jsem vybrala i některé jím řečené autentické zážitky či výpovědi, které si zasloužily doslovné zaznamenání textu, tedy přímé citování. Dále mými zdroji byly knižní publikace, kterých v tomto oboru není příliš mnoho, hudební časopisy (i internetové) a především webové zdroje.

Během zpracovávání celé práce jsem došla k zajímavému faktu, který se týká porovnání hráčské virtuozity v hudbě umělecké (artificiální) a nonartificiální (neumělecké či populární). Nejen v oblasti umělecké hudby, ale také v oblasti populární hudby musí

hráč vynaložit velké úsilí, péči a vytrvalost, pokud chce dosáhnout vysoké kvality hraní. K tomu je zapotřebí i velmi obdobná míra a systém cvičení jako ve sféře artificiální hudby.

Mým cílem bylo zaznamenat co nejpodrobněji informace týkající se bubeníkovy života, jeho studia na konzervatoři, techniky a způsobu cvičení, pedagogické činnosti nebo spolupráce s významnými osobnostmi české, ale i zahraniční scény. V neposlední řadě jsem se pokusila nastínit i jeho působení v rockových a metalových hudebních skupinách či práci na jeho sólovém projektu. Dalším záměrem této práce bylo představit veřejnosti Miloše Meiera jako nadaného, pracovitého a cílevědomého bubeníka, na kterého můžeme být hrdí, poněvadž reprezentuje jako jeden z mála v oboru bicích nástrojů Českou republiku po celém světě. Věřím, že se díky své pracovitosti a systematickosti ve cvičení stále posouvá na vyšší hráčskou úroveň a za pár let (lze soudit vzhledem k jeho mladému věku) bude jeho jméno každému veřejně známo nejen v Čechách, ale i ve světě.

ZDROJE

Nahrávky rozhovorů (uchovány v archivu autorky)

- Rozhovor s Milošem Meierem, 7. 12. 2018, Praha
- Rozhovor s Milošem Meierem, 21. 3. 2019, Praha

Literatura

- CHRISTE, Ian. Ďáblův hlas - heavy metal: kompletní historie pro znalce. Praha, 2005. ISBN 80-7341-477-5.
- KORÁL, Petr, ŠPULÁK, Jaroslav. Ohlasy písní těžkých: encyklopedie českých a slovenských hard rockových a metalových skupin. Praha, 1993. ISBN 80-901558-0-4.
- WICKE, Peter. Rockmusik. In: MGG, Sachteil 8. Kassel, 1998 Bärenreiter-Verlag. ISBN 3-7617-1109-8.

Časopis

- ČERVENKA, Jan. Miloš Meier. Nemůžete čekat, že dostanete všechno hned a zadarmo. Muzikus. 2018, říjen. ISSN 1210-1443.

Internet

- CITRON. Historie. In: citron-group.cz [online]. [cit. 16. 3. 2019]. Dostupné z: <http://www.citron-group.cz/cs/historie.html>.
- DEBUSTROL. Současná sestava. In: debustrol.cz [online]. [cit. 12. 12. 2019]. Dostupné z: <http://cms.debustrol.cz/page-10/>.
- DIVITA, Joe. Zakk Wylde was asked to rejoin Ozzy Osbourne's band because Gus G. ,couldn't do it'. In: Loudwire.com [online]. 5. 6. 2018 [cit. 13. 8. 2019]. Dostupné z <https://loudwire.com/zakk-wylde-rejoin-ozzy-osbourne-band-gus-g-couldnt-do-it/>.
- DOKSANSKÝ, Lukáš. Biografie. In: doksansky.com [online]. [cit. 16. 3. 2019]. Dostupné z: http://www.doksansky.com/index.php?option=com_content&task=view&id=12&Itemid=27.

- MEIER, Miloš. Audio - discografie. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 12. 12. 2019]. Dostupné z: <https://www.milosmeier.com/audio-diskografie/>.
- MEIER, Miloš. Bio. In: Milosmeier.com [online]. [cit. 15. 9. 2018]. Dostupné z: <http://www.milosmeier.com/bio/>.
- MRÁZ, Dalibor. Autor. In: dalimraz.com [online]. [cit. 15. 12. 2019]. Dostupné z: <https://dalimraz.com/cs/autor/>.
- REDAKCE. BSP slaví na turné 25 let od debutové desky. Kapela připravuje i nový singl. In: Ireport.cz [online]. 9. 11. 2018 [cit. 11. 10. 2019]. Dostupné z <https://www.ireport.cz/clanky/news/bsp-slavi-na-turne-25-let-od-debutove-desky-kapela-pripravuje-i-novy-singl>.
- RUČKA, Jiří. Gus G. - silný a svobodný jako orel. In: Idnes.cz [online]. 22. 2. 2015 [cit. 13. 8. 2019]. Dostupné z <https://rucka.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=450302>.
- WALSER, Robert. Heavy metal. In: Grove Music Online [online]. 2001 [cit. 10. 11. 2019]. Dostupné z: <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-0000049140?rskey=u9hizV&result=1>.
- WALSER, Robert. Thrash metal. In: Grove Music Online [online]. 2001 [cit. 10. 12. 2019]. Dostupné z: <https://www.oxfordmusiconline.com/grovemusic/view/10.1093/gmo/9781561592630.001.0001/omo-9781561592630-e-0000049137>.
- Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Heavy metal [online]. 2018 [cit. 10. 11. 2019]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Heavy_metal.
- Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Martin Škaroupka [online]. 2018 [cit. 16. 03. 2019]. Dostupné z: [https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Martin %C5%A0karoupka&oldid=16456813](https://cs.wikipedia.org/w/index.php?title=Martin_%C5%A0karoupka&oldid=16456813).